

Virüs yayılıyor, hükümet seyrediyor:
Halkın ve sağlık emekçilerinin
denetiminde somut adımlar atılmalı!

Sayfa: 7

Gerçek

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır

Ekim 2020 / Sayı: 133

Fiyat: 1 TL

Fabrikalardan Haberler:

Bursa Tofaş, Renault ve SCM, Tuzla Gür Metal, Çorlu metal, İzmir tekstil, Dilovası Uşaklıgil fabrikalarından, Bursa ve Eskişehir'den işçilerden haberler

Sayfa: 2-3

HAKKINI ALMAK, HAYATTA KALMAK, GELECEĞİNİ KURTARMAK İÇİN

ÖRGÜTLEN!

Kördüğümü çözmek için işçiler siyasete

Ülkede salgın ve ekonomi aynı anda kontrolden çıkmış durumda. Salgın kontrolsüz şekilde yayılıyor, ekonomi kontrolsüz şekilde çakılıyor. İktidarın hiçbir çözümü yok. Tek yapabildiği gerçekleri karartmak ya da halkın ilgisini dağıtacak gündemler yaratmak. Sağlık Bakanlığının hasta sayıları ile ilgili yaptığı çarpıtma artık ayyuka çıkmış durumdaydı. Nihayet testi pozitif çıkanlardan semptom göstermeyenlerin sayısının açıklanmadığı gerçeği bizzat Sağlık Bakanı Fahrettin Koca tarafından itiraf edildi. TÜİK'in ekonomi, işsizlik ve enflasyonla ilgili rakamları da Sağlık Bakanlığında farklı değil. İşlerine geldiği gibi rakamları çarpıtıyorlar. İşsiz sayısı 10 milyonu aşmışken işsizliğin azaldığını iddia edebiliyorlar. Türk lirasının değer kaybında ise mızrak çuvala sığmıyor.

Salgınla ekonominin kesiştiği yerde ise tüm bir gençliği keşmekeş içine sokan, gençliğin geleceğini karartan eğitim sisteminin iflası bulunuyor. Öğrencilerin bilgisayar, tableti, evde internet olanağı var mı yok mu hesap edilmeden top-

tan uzaktan eğitime geçildi. Bunun böyle olacağı belli olduğu halde hiçbir önlem alınmadı. Geline yerde bu iş de bir medya zengininin yardım kampanyasına havale edildi. Yani Milli Eğitim Bakanlığı da fiilen iflasını ilan etmiş oldu. Sağlık Bakanı özel hastane zinciri sahibi, Milli Eğitim Bakanı özel okul sahibi, Hazine ve Maliye Bakanı holding yöneticisi olunca, Cumhurbaşkanı ülkeyi anonim şirket gibi yönetince vardığımız yer bu!

Ekonomi, sağlık, eğitim bir kördüğüm haline gelmişken, milyonlar işsizlik, yoksulluk ve açlıkla yüzleşirken çözüm üretmeyip sorunlara yeni sorunlar katan iktidar, savaş senaryolarını gündemden eksik etmemeye özellikle dikkat ediyor. İstibdadın propaganda makinesi bir gün Ege adalarını alıyor, diğer gün Enver Paşa'nın Kafkas İslam Ordusu'nu ihya edip fetihlere çıkıyor. Her akşam emekli paşalar, keremeti kendinden menkul güvenlik uzmanları televizyonlarda esip gürlüyor. Ne var ki savaş hakkında konuşmak bedava ama savaşmak dolarla olunca, her senaryonun sonu Ame-

rika ve Avrupa'nın kapısında bitiyor. Halkın ilgisi mutfaktaki yangından, işsizlikten, salgından, eğitimin çöküşünden başka yerlere çekilsin de ülkenin boynundaki emperyalist zincirler sıkılıyormuş ne gam!

Gerçek gazetesi çok önceden bu gidişi gördü, istibdadın çözümsüzlüğünü, düzen siyasetinin sefaletini gösterdi ve buradan yola çıkarak aylardır işçi sınıfına ve emekçi halka kendi gündemine sahip çıkması çağrısını yapıyor. Devrimci İşçi Partisi fabrikalarda, iş yerlerinde, emekçi mahallelerinde işçilere ve emekçi halka bu çağrıyı ulaştırıyor. Bu çağrının gereği örgütlenmektir. Böyle bir dönemde, çok yönlü krizlerin adeta bir düğüm haline geldiği ve emekçi halkın hayatını kararttığı bir ortamda örgütsüzlüğün bedeli, örgütlenmenin zahmetinden çok daha ağır olacaktır. Mahallede, sendikada, odada, baroda ve nihayet siyasette, bir işçi partisinde örgütlenelim! Önce kendi kaderimizi kendi elimize alacağız ki ülkenin kaderini bir avuç sömürücü azınlığın ve emperyalizmin elinden alabilelim!

Bursa OYAK Renault'dan bir işçi

Patronlar kârı ve sermayesi için, işçiler ve emekçiler sağlığı ve ekmeği için mücadele ediyor!

OYAK Renault fabrikasında vaka sayısı hızla artmaya başladı. Bir ekipte UET'nin yarısında korona virüs pozitif çıktı. Üretimde kayıp olmaması için virüs çıkanların yerlerini mesailerle doldurmaya başladılar. Virüs çıkan kişiler te-

mas ettiği kişilerin isimlerini verdiği için OYAK Renault yönetimi tutanak tutmaya başladı. Çünkü temaslı işçilerin de takip edilmesi ve bu süre zarfında işe gelmemeleri gerekiyor. Yönetim işçilerin sırf işe gelmemek için bu durumu suistimal ettiklerini iddia ediyor. Oysa insanların evlerine kadar gelip tutanaklar tutarak, görevini suistimal eden bizzat yönetimin kendisidir.

Yönetim fabrikada bir takım önlemler olsa da

insan sağlığına hiçbir şekilde önem vermediğini görüyoruz. Sipariş arttı diyerek fazla mesailerle üretimi devam ettiriyorlar. Tüm bunların ve ekonomik krizin nedeni sadece korona virüs değil kapitalizmdir. Kapitalizmin insanı ve doğayı zerrece umursamayan bir sistem olduğunu asla unutmamalıyım. Kapitalizm, insanların gerçek ihtiyaçları umursanmadan üretim yapılması demektir. Bizim Renault'da gördüğümüz ve yaşadığımız, diğer tüm fabrikalarda da her gün yaşanan budur. İşçiler ve emekçilerin yaşamını umursamayan patronlar kendi çıkarları için insanlığın ve tüm canlıların sağlığını hiçe sayıyorlar.

Bursa Tofaş'tan bir işçi

Fabrikalarda vakalar artıyor: Hükümet ve Tofaş yönetimi görmezden geliyor!

Tofaş'taki önlemler tıpkı hükümetin uyguladığı önlemler gibi samimiysiz. Cumhurbaşkanı miting yapar, turizm zarar görmesin diye zenginler kazansın diye bir milyon turist ülkeye gelir, virüs bulaşan sayısı artınca ülkeyi yönetenler suçu vatandaşa atar, maske kullanımı sosyal mesafe vb. derler. Tofaş'ta dışarda, yemek ve çay molalarında maske ve sosyal mesafeye dikkat ediliyor mu diye kontrol ederler, uymayanların savunması alınır. Ama üretimde iki üç kişi yan yana çalışabiliyor, bunda sorun yok! Maske takınca virüs geçmiyor, atölyelere sıcak, çalışınca sıcaklık daha da artıyor. İster istemez maske kullanılması gerektiği gibi kullanılmıyor. Hem bu maskelerin çoğu dandik. Merdiven altı üretimi mi belli değil. Denetleyen birileri var mı o da belli değil. Bu gidişle hem ülkede hem fabrikada virüs bulaşan sayısı artacak, bu artışın ne hükümetin ne de işverenin umurunda olduğunu düşünmüyorum.

Bu ülkenin bir numarası gösteriş yapacak diye Ayasofya açılışına binlerce kişi katılabiliyor. Giresun'da miting düzenleniyor,

çay dağıtılıyor. Bilim kurulunun ne iş yaptığı belli değil sadece iki kuraldan başka bir şey söylemiyor maske ve sosyal mesafe, hükümetin işine gelen şeyler yasaklanıyor, işine gelmeyen şeyler serbest yani halkı düşünen yok, sağlık çalışanlarını bile düşünen yok!

Tofaş'ta delege seçimleri yapıldı. Her zamanki gibi ilginç bir delege seçimi oldu. Bu hafta sonu da Tofaş şube başkanı seçilecek tek aday olduğundan eski başkan olan kişi tekrar başkanlığa devam edecek. Tofaş insan kaynaklarından ve Türk Metal'in üst yönetiminden onay alarak başkan oldu. Yoksa bırakın başkanlığı sendikada çaycı bile olamaz. Ne kanunlardan ne insan davranışlarından anladığı yok. Eline verilen metni bile okuyamayan kabiliyetsiz, basiretsiz kişiler bu görevlerde üst dü-

zey yönetici veya başkan oluyor. Türkiye'nin belki de en büyük sıkıntısı da bu, yetkisi olan kişiler bilgisiz, bilgili olan kişiler yetkisiz! Türk Metal'de başkan olmak için, biat edeceksin. La Fonten masalındaki kurt ile köpek hikâyesi gibi köpek olacaksın ve bir de çok iyi içki içeceksin ve bu kişi 7 binlik çalışını olan Türkiye'deki en büyük 5 fabrikasından biri olan Tofaş'ta Türk metal sendikası başkanı oluyor. Son yirmi yıldır işçiler hem hükümet hem patronlar hem de sarı sendikalar tarafından hiç bu kadar ezilmemiştir!

Bursa SCM fabrikasından bir metal işçisi

Dayanışma ve örgütlenmeye ihtiyacımız var

Merhaba dostlar, içinden geçtiğimiz bu günlerde kardeşliğe paylaşmaya ve dayanışmaya fazlasıyla ihtiyacımız var. Özellikle kıdem tazminatının sürekli gündeme getirilmesi hepimizi tedirgin ediyor. İktidar sermayenin kırk yıllık rüyasını gerçeğe dönüştürmeye çalışıyor, kıdem bizim ve çocuklarımızın geleceğidir, kıdem tazminatının fona aktarılmasına asla izin vermeyeceğiz. Ne pahasına olursa olsun, iktidarlar ve sermaye her zaman iş

birliği içinde hareket ediyor, bizlerin de bir araya gelmemesi için her türlü oyunu oynuyorlar. Yok o şucu, yok bu Kürt, bu Alevi, bu şunu savunuyor, bu şu milliyetten bizi tuttuğumuz takımla dahi ayrıştırıyorlar, ama onlar asla bir ayrılığa düşmüyorlar her zaman ortak hareket ediyorlar, bütün amaçları bizleri sömürmek, iktidar da bunlara çanak tutuyor. Yıllardır bizden kesilen işsizlik fonunda biriken parayı dahi işverenlere peşkeş çekiyorlar. Kısa

çalışma adı altında bize değil işsizlik sigortası fonunu talan ederek patronlara destek oluyorlar. Artık biz üretenler bir araya gelerek bu talan düzenine bir son vermemiz gerekiyor. Örgütlü güç asla yenilmez birleşelim bu asalak tayfasını üzerimizden atalım. Üretenin yönettiği bir düzen kuralım, Kendimize ve yanımızdaki insanlara güvenelim zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok ama kazanacağımız bir dünya var.

Tuzla Gür Metal fabrikasından bir işçi

İşçi kıyımlarını ve dayatmalarını birlik olarak atlattırız

TEİ anlaşmalı, devlet destekli döküm fabrikalarında bile düzensizlik, kanunsuzluk hat safhada. Esnek çalışma sisteminde mesailerimiz, devlet teşviki alabilmek için işveren tarafından hesaplarımıza yatırılmıyor. 6-7 aydan beri mesailerini alamayan işçi arkadaşlarımız var. Üstelik bir de halâ zorunlu mesai yaptırılıyor. İşçi kardeşlerimiz, tazminatsız çıkarılma korkusuyla haklarını alamadan, ağır şartlarda çalışmak zorunda kalıyor. Sözde işçi dostu işverenimiz, sendika hakkını kullanmak ve sendika-

laşmak isteyen işçileri yalan beyanlarla, sahte tutanaklarla, eski yeni fark etmeksizin işten atıyor. Bu olaylar bana gösteriyor ki arkasında devlet olan, devletin rahatlığıyla bizleri kanunsuzca yıpratıyor. Bu işçi kıyımlarını ve dayatmaları birlik olarak atlattırız zorundayız. Bütün işçi kardeşlerime selamlar.

Son sözüm işçi kardeşlerimize:

İnsanın özgürlüğü kendisine yapılanlar karşısında takındığı tavırda gizlidir.

Dilovası Uşaklıgil fabrikasından bir işçi

Boynunuzu önünüze eğmeyin dik durun

Tüm işçi arkadaşlarıma selamlarımı iletmem istiyorum.

Tüm işçi arkadaşlarım gibi ben de fabrikada patronların haksızlıkları ile karşı karşıya kaldım. Size buradan birkaç tanesinden bahsetmekle birlikte bu haksızlıklara karşı kazanmamızın tek yolunun işçilerin birlik olmasından geçtiğini de belirtmek isterim.

Bundan 4 ay önce Dilovası İMES bölgesinde Uşaklıgil çit sistemleri adlı bir fabrikada işe başladım. Başlarken görüşmede her şey kurallara, kanunlara uygundu ama içeriye girince tabi ki işler değişti. İşe başladıktan sonra 1 ay boyunca ne bir kıyafet ne de bir ayakkabı alabildim. Ve benim gibi mağdur olan başka işçilerde var. Bu sürecin içinde bir işçi kardeşimiz iş kazası geçirdi ve o zaman iş kazası raporu almasın diye o kişiyi hastaneye bile götürmediler. Ertesi gün kıyafetler ayakkabılar, baretler, eldivenlere kadar her şey baştan verildi. Demek ki birimizin yaralanması veya ölmesi gerekiyormuş bu malzemelerin verilmesi için. Bu fabrikada hiçbir zaman işçiye değer verilmiyor çünkü patron işlerinin büyük bir çoğunluğunu Afganlı işçi

arkadaşlardan görüyor. Patron Afganlı işçileri, asgari ücretin aşırı fazla altında verdiği ücretle ve orada kurduğu küçük gecekonduya yerleştirerek sömürüyor, her gün mesai yaptırıyor, fabrikadan dışarıya çıkarmıyor. Afgan işçiler ise yakalanmamak için orada açık cezaevi konumunda kalmak zorunda kalıyor. Türk işçilere gelecek olursak, patron mesai ücretlerini elden veriyor. Öyle bir sistemin içine düştüm ki avans, maaş, mesai, asgari geçim indirimi bir ay içinde birer hafta arayla veriliyor ve parça parça verildiği için işçilere fark ettirmeden belirli bir miktar paramızı alıyorlar. Bu anlattıklarım sadece küçük bir kısmını oluşturuyor, böyle bir iş ve böylesine bir durumda kalırsanız boynunuzu önünüze eğmeden dik durup onlarla mücadele edin. Her düzelttiğiniz bir kusur için, her kazandığınız bir hak için arkanızda Allah razı olsun diyen bir tane işçi kardeşim olsa bunun için yeterli olur sevgilerimle...

Cargill işçileri: Kış kıyamet kopsa da yağmur çamur yağsa da direneceğiz!

Cargill işçilerinin direnişi 900 gününü aştı. Fabrikanın önünde direniş çadırında, fabrikanın bulunduğu Orhangazi'den şirketin merkezine olduğu İstanbul Ataşehir'e yürüyüşte, mahkemelerde, gözaltında Vatan Emniyet Müdürlüğünde, gece gündüz Ataşehir Paladium Tower önünde direnişte, Cargill şirketinin müşterileri olan Fastad, Assan Gıda, Coca Cola, Pepsi Co., Haribo, Mondelez şirketlerinin genel müdürlüklerinin önünde pandemi döneminde kısa bir ara dışında dolu dolu hiç durmadan, sıcakta, soğukta, yağmurda, karda, en son İstanbul dolu ve fırtına ile boğuşurken, pankartlarını siper ederek, sloganlarla haykırarak "Kış kıyamet kopsa da, yağmur çamur yağsa da" devam eden bir direniş, "bir hak hikayesi" onlarınkı!

Cargill işçileri "Çocuklar daha iyi yaşasın diye babalar direniyor" diyerek çıktılar yola. Bu yolda çocuklar bü-

yüdü, nişanlanan, evlenen, çocuk sahibi olan oldu. İşçiler söylediklerinin hakkını verdi. Sadece kendi çocukları için değil tüm işçi sınıfının çocukları ve geleceği için direniyorlar. Çünkü Cargill onları Tek Gıda-İş'te sendikalaştıkları için işten attı. Şirket mahkemeleri kaybedince tazminat verip kurtulmak, sendikalaşmayı parasıyla durdurmak istedi. Pek çok yerde pek çok patron bu yolla kurtulmuştu ama Cargill işçisi hakkını da patronun yakasını da bırakmadı.

Sadece kendileri için di-

renseler çoktan teklif edilen paraları alır hayatlarına devam ederlerdi. Ama Cargill işçisi önlerine baktığında parayla aydınlatılmayacak kadar karanlık bir gelecek görüyor. Geleceğe bakıp endişelenmeyen kim var? Ama Cargill işçisi bize sadece endişelenmemeyi, örgütlenip kendi kaderimizi kendi elimize almamız gerektiğini gösteriyor. Bu mücadele yalnız bırakılmamayı, desteklenmeyi ve en önemlisi tüm işçi ve emekçilere yayılarak dalga dalga büyütülmeyi hak ediyor!

Eskişehir'den bir belediye işçisi

Canımızı da emeğimizi de savunmak için mücadeleye!

Ben belediyede çöp kamyonu arkasında çalışan bir temizlik işçisiyim. Pandemi döneminde en tehlikeli işlerden biri de bizimki. Covid-19 hastasının yiyip içtiği, bulaşıcı hastalıklara sahip insanların atıkları, hatta bazı durumlarda tıbbi atıklar biz belediye temizlik işçilerinin alın teriyle temizleniyor ve bunun risklerini her gün yaşıyoruz. Bizim işimiz de en riskli işler

grubuna girmeli ve koşullarımız buna göre sağlanmalı, ücretlerimize de buna bağlı iyileştirmeler yansıtılmalıdır. Ama bırakalım bunu biz mesai ücretlerini dahi alamıyoruz bugün. Esnek çalışma dediler, çalışma saatlerinde değişim olacak pandemi tehlikesine karşı değişen saatler olacak dediler, henüz böyle bir şey de göremedik. Açlık sınırının bile altında ücretler

işçi sokak sokak gezen süpürgeci arkadaşlarımız, üç kuruş fazla alabilmek için hiç gündüz görmeden geceler boyu çalışan emek veren biz temizlik işçileri de ancak mücadele ederek, birleşerek hakkımızı alabiliriz. Bizi pandemi fırsat bilerek daha fazla sömürmeye çalışanlara karşı canımızı da emeğimizi de savunmak için mücadele edelim.

İzmit'ten bir depo işçisi

İzmit gölündeki asıl çekilme sebebi

Günlerdir İzmit halkı ve basın tarafından İzmit gölünün çekildiği, su seviyesinin düştüğü ve bunun sebebi olarak ise Gemlik serbest bölgede faaliyet gösteren kimyevi gübre fabrikasının olduğu söylense de benim kanaatimce bu tam doğru değil. Çünkü İzmit gölünün hemen dibinde kurulan ve yıllardır gölün ana damarından su çeken Amerikan emperyalizminin kurduğu ve ülkemizdeki emperyalistlerin desteklediği Cargill var. Bundan yaklaşık beş sene önce gölün üzerinde fıstık yeşili bir tabaka oluştu ve ne garip ki insanlara bulaşmıyordu ama gölü kirletiyordu. Sonra Cargill yönetimi atık su hattına uyduruk bir filtre sistemi takıp görüntüyü kaybetti ancak tehdit devam etmekteydi. Gölün ana damarı üzerine kurulan Cargill nişasta bazı glikoz üretimi

yapmaktadır. Sabah erken saatlerde Yenişehir'in bazı yerlerinden bile yaydığı me lanet koku duyulmaktadır. Yıllarca yöre halkı bu emperyalist yapıya karşı çıksa da maalesef Amerikan emperyalizmi ve ülkemizdeki emperyalizm savunucuları bu yapıya ses etmedikleri gibi desteklediler.

Bu şirketin işçilere karşı yaptığı haksızlıklara da devlet ses çıkarmıyor. 14 emekçi kardeşimiz davalarını kazanmalarına rağmen hiçbir yaptırım olmadığı için Cargill yönetimi tarafından işe geri alınmadılar. Ben de bir

işçi olarak 900 günden fazla süredir emekleri, ekmekleri, işleri için savaştan emekçi kardeşlerimizi destekliyorum ve herkesi de desteklemeye çağırıyorum. Emperyalist sömürgeciler ülkemizin sadece emekçi halkını değil doğal kaynaklarını, yer altı ve üstü zenginliklerini kısaca her şeyini sömürmek için her şeyi yapmaktalar. O yüzden benim sözüm şudur: KAHROLSUN EMPERYALİZM! KAHROLSUN SİYONİZM! KAHROLSUN FAŞİZM! YAŞASIN İŞÇİLER VE KÖYLÜLER YAŞASIN EMEKÇİLER!

İzmit'ten bir tekstil işçisi

Denetimsizlik en çok bizleri etkiliyor

Merhabalar. Ben İzmir'de bir maske fabrikasında çalışıyorum. Size çalıştığım işyerinden durumları her gün ağzımızda olan maskelerin gerçeklerini anlatmak isterim. Özellikle biz işçileri etkileyen Covid-19 salgını nedeniyle zor günler geçirdik, hala geçiriyoruz. Ekmek paramız için sosyal mesafe kurallarının ya da maske kullanma zorunluluğu gibi bir sürü kuralın uyulmadığı fabrikalarda çalışmayı göze almış bir kesimiz. Ama buna mecburuz, mecbur bırakılıyor.

Sizlere çalıştığım fabrikadan bahsetmek istiyorum. Maske üretimi ve paketlenmesi yapan bir fabrikadayım. Öncelikle 100-120 kişi, sosyal mesafe hiçe sayılarak dip dibe çalışmak zorundayız. Çünkü aslında çalıştığımız yer asla maske üretimi için uygun olmayan, salgını fırsata çeviren ve bu dönemde yarım yamalak açılan, deposunda üretim yaptırılan bir fabrika. Maske üretiyoruz ama çalışırken eldiven bu-

lamıyoruz, dezenfektan bulamıyoruz. Her bir maske maalesef tek tek elimize geçiyor. Yemek yediğimiz alan çok küçük ve sayı için yetersiz olduğundan yemek yemeye sırayla çıkıyor ve asla hijyen kurallarına uyulmuyor. Yine üretim esnasında ya da sayımda maskeler masalardan yerlere düşüyor. Yoğunluktan ve hızlı çalışmaktan onların üzerine bile bastığımız oluyor. Usta başları ise onları toplattırıp tekrar pakete ya da tamire yolluyor. İzmir'in orta yerinde koskoca bir fabrikada bunların olmasına müsaade ediliyorsa bu, devletin buralarda olan bitene göz yumması demektir. Beni en çok üzen durum da insanların sağlığını korumak adına üretilen maskelerin yine insanların sağlığını tehdit etmesi. Çünkü bu maskeleri marketlerden yine biz emekçiler alıp kullanıyoruz. Bu sorunun tek çözümü ise devletin buralardaki denetimini arttırması, kurallara uymayan iş yerlerine vergi indirimi, teşvik değil ceza vermesidir.

Çorlu'dan metal işçisi bir yoldaşı

Sevda yoldaşın anısı çağırıyor: İşçiler siyasete, partiye!

26 Ekim Sevda Alyakut yoldaşımızı kaybetmemizin 4. yıldönümü. Amansız kanser hastalığından çok kısa bir süre içinde kaybettik Sevda ablamızı. Belirtiler kendini aylar öncesinden göstermeye başlamasına rağmen Sevda yoldaşımız hastalığını artık son evreye geldiğinde, ölümünden sadece birkaç hafta önce öğrendi. Öncesindeki belirtileri işten dolayı yorgunluğuna bağlıyordu çünkü. Tıpkı bugün bir çoğumuzun yaptığı gibi. Bunu neden anlatıyoruz, çünkü kapitalizm bizi öldürüyor. Öldüreceğini farketmemize bile müsaade etmiyor üstelik. Bugün birçok işçi, emekçi birçok rahatsızlığını işten, gündelik stresten, koşuşturmadan dolayı yorgunluğuna bağlıyor. Hasta olduğumuzu öğrenmemiz bile artık dayanılmayacak ağrılar vesaire çekmeye başladığımızda bir zahmet doktora gitmemizle ortaya çıkıyor.

Normal zamanlarda bile işçilere böyle amansız hastalıklara yakalandığının farkına vararak hastalıkla mücadele etme şansı tanımayan kapitalizm, bugün tüm dünyayı saran Koronavirüs salgınının yine en çok işçi ve emekçileri vurmasına, salgının bir sınıf savaşı şeklinde yaşanmasına sebep oluyor. İnsanlık bugün yalnızca virüse karşı değil, esas olarak bir avuç asalak patronun çıkarları temelinde kurulan bu düzene karşı da savaşmak zorunda.

Bugün Sevda yoldaşı ve mücadelesini anmanın anlamı da burada yatıyor. Sevda yoldaşımız kapitalizmin bize yaptıklarının en iyi şekilde farkında olan öncü bir işçi kadınıydı. Ve kapitalizmin, bu sermaye düzeninin işçi ve emekçilere dayattığı koşullara karşı en önde savaştan, son nefesine kadar mücadele eden bir emekçi kadınıydı. Çalıştığı fabrikada işçi arkadaşlarına, mahallesindeki komşularına, akrabalarına, elinin uzandığı herkese nefesinin yettiği kadar da bildiklerini, inandıklarını anlatma çabası içinde oldu hep. Marksizmi benimsedi. Devrimci İşçi Partisi'ne katıldı. Sadece kendi ülkesindeki işçilerin değil, tüm dünyadaki işçilerin çıkarlarının ortak olduğunu kavradı, proleter enternasyonalizminin, dünya devriminin yolunu seçti. Yalnız bizim ülkemiz ekonomik, politik olarak çıkmaza girdi diye düşünenler varken bugün salgınla birlikte kapitalizmin ekonomik, politik, çevresel ve nihayet sağlık açısından tüm dünyayı çıkmaza soktuğunu, çıkmaza girenin bu düzenin kendisi olduğunu görebiliyoruz.

Peki ne yapmalıyız bu çıkmazdan çıkmak için? Sevda yoldaş, Marksizmi kendine has üslubu ve günlük hayattan yaptığı benzetmelerle diğer işçi arkadaşlarına aktarmaya çalışırdı. Bir seferinde, "kapitalizm kirli ev gibidir, dağıtmadan temizleyemezsin" demişti. Bu çıkmazdan çıkmanın yolu burada yatıyor işte. Bu çıkmazdan çıkmak için işyerlerimizden başlayarak bu düzene karşı örgütlenmekten başka çaremiz olmadığı apaçık ortada. Sevda yoldaşımızın sınıf bilinçli bir işçi olarak son nefesine kadar yaptığı gibi mücadelenin bir parçası olarak kurtulabiliriz ancak bu çıkmazdan. O yüzden işçiler siyasete, partiye!

Levent Dölek

Artık terlemiyor sakın sakın zırvalıyor

Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, ekonominin son derece kötü bir gidişat içinde olduğu bir dönemde hükümetin Yeni Ekonomi Programı'nı açıkladı. Berat'ın artık alışıldık hale gelen "esprileri", "şiveli taklitleri" bu sefer yoktu. Terleme nöbetleri, kaş göz oynaması, sarhoşlar gibi aynı kelimeyi defalarca tekrarlamak gibi daha önce alay konusu olan davranışları da gözlemlemedik. Bu sefer sakın sakın, tane tane zırvaladı.

Albayrak'ın sunumunda daha önce altyapısı TÜİK tarafından hazırlanmış, makyajlı rakamların kullanılması zaten bekleniyordu. Türkiye'nin 2020'nin ilk çeyreğinde yani salgın sürecinde tüm dünyadan pozitif ayrıştığına dair çarpıtmayı tekrarlardı. Zira Türkiye ekonomisi 2019 yılının ilk çeyreğinde ağır bir daralma yaşamış olduğu için 2020 yılının ilk çeyreğini bir yıl önceki rakamla oranladığımızda yüzde 4,4'lük büyüme buluyorsunuz. Halbuki salgının etkisini bir önceki çeyreğe göre oranlayarak görebilirsiniz. Bunu yaptığımız zaman karşınıza çıkan rakam yüzde 15'lik devasa bir küçülme tablosudur. İkinci çeyrek söz konusu olduğunda artık bu göz yanılması da ortadan kalkıyor. Bir önceki yılın aynı çeyreğine göre yüzde 9,9'lük küçülme!

Albayrak'ın ağzında sürekli bir "istihdamı önceleyen politika" lafı var. Demeye getiriyor ki biz istihdama öncelik verdik. Öncelik verdiği haliyle resmi işsiz sayısı 4 milyonu, TÜİK'in işsizden saymadığı ama düpedüz işsiz olan kesimleri de eklediğimizde gerçek işsiz sayısı ise 10 milyonu geçmiş durumda. İstihdama öncelik vermek dediği ücretsiz izne çıkartılan 2 milyon işçiyi resmi rakamlarda görünmez hale getirmekten ibaret. Bir de salgın ve kriz fırsatçılığı ile esnek çalışmayı çok daha geniş bir alanda dayatmayı bir istihdam politikası olarak anlatıyorlar. Genç işçileri sözleşmeli köle olarak sermayeye sunmayı, 50 yaş üstüne ise (tabii ki EYT'ye çözüm falan yok!) yarı zamanlı çalışma getirmeyi planlıyorlar. Önümüzdeki süreçte "istihdamı öncelemeye" devam edeceklermiş! Tercümesi salgının ve krizin faturasını işçiye emekçiye işsizlikle, ücretsiz izinle, kısa çalışmayla ödetmeye devam.

Peki önümüzdeki süreçte nasıl bir gelişme öngörüyoruz? Berat Albayrak eğer salgında ikinci bir dalga olmazsa yüzde 5 büyürüz diyor. Eylül ayının başında Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın ikinci piki yaşadığımızı açıkladığını hatırlıyoruz. Sağlık Bakanlığı pik noktasına ulaştık diyerek artık düşüş trendine girdik algısı yarattı. Bu algının epidemiyoloji ile değil ekonomi ile ilgili olduğunu Yeni Ekonomi Programı'nda görmüş olduk. Hâlâ günlük resmi vaka sayıları 1500'ler civarında devam ediyor. Gerçek rakamların ise çok daha fazla olduğunu artık herkes biliyor. Ve Berat Albayrak'ın ne demek istediğini her gün fabrikalarda ve işyerlerinde artan vakalarla karşı karşıya kalan işçi sınıfımız yaşayarak görüyor. Tüm bağımsız araştırmalar da Koronavirüsün giderek daha fazla bir işçi hastalığına dönüşmekte olduğunu gösteriyor.

Berat Albayrak'ın ikinci dalga olmazsa yüzde 5 büyürüz temennisini, turizm etkilenmeseydi, altın ithalatını da saymazsak "aşlında biz cari fazla verdik diye düşünebiliriz" tespiti izliyor. YEP'in 2020'yi GSYH'nin yüzde 3,5'ü kadar bir cari açıkla kapatacağına dair öngörüsü resmi bir belge olarak karşımızda duruyor. 2023'e kadar da cari fazlaya geçiş beklentisi yok. Ama bir bakmışsınız Karadeniz gazı ile enerji ihraç eden bir ülke haline gelmişiz... "Halamın bıyıkları olsaydı amcam olurdu..."

Yüksek cari açık tabii ki döviz kuru üzerinde olumsuz bir etki olması demek. Nitekim Merkez Bankasının döviz rezervlerinin tükenmesi ile, bir ay vadeli SWAP anlaşmalarını çıktığınızda dahi, net rezervlerin eksiye düşmüş olması sebebiyle Türk lirasındaki erime durdurulamıyor. Merkez Bankasının son faiz hamlesi de bir etki yaratmadı. Önümüzde son derece karanlık bir tablo var. Türk lirası eridikçe hayat pahalılığı artıyor ve işçinin emekçinin sofradaki ekmeği küçülüyor. Berat Albayrak daha önce bu konuda dolar ve avro ile maaş almıyorsanız sorun yok diye saçmalamıştı. YEP'te bu konuyla ilgili somut hiçbir politika ortaya konmadığı için haliyle bir gazetecinin çıkışta ne olacak bu dövizin hali sorusuna şimdi devekusu politikasıyla cevap verdi: "Kur benim için hiç önemli değil, hiç oraya bakmıyorum."

İşçi ve emekçi milyonların tuzu kuru bakanın yaptığı gibi saklambaç oynama lüksü yok. Bir işçi gözlerini kapatsa mutfaktaki yangının alevini etinde kemiğinde, işsizlik korkusunu adeta her hücrelerinde hissetmeye devam eder. O yüzden işçi sınıfı ve emekçi halk için gözleri dört açmanın ve korakor bir sınıf mücadelesine hazırlanmanın zamanıdır.

Özer Elektrik işçileri yılmadan direniyor

Dilovası'nda bulunan Özer Elektrik işçileri patronun haksızlıklarına karşı anayasal haklarını kullanarak Birleşik Metal-İŞ'te örgütlendi. Yetki belgesi gelir gelmez, patron tarafı iftiharlar atarak 25/2'den 10 işçiyi tazminatsız olarak işten attı. İşçiler 27 Temmuz'dan bu yana fabrika önünde buna karşı direniyorlar.

Patron işçileri yıldırma için her yolu deniyor

Patron, fabrika önünde direniş geçiren işçileri yıldırma, hâlâ çalışmakta olanları ise korkutup sendikadan vazgeçirmek için yoğun bir baskı uyguluyor. Bunun için fabrikanın bulunduğu organize sanayi bölgesi-

nin patronları, başka işyerlerinde işçilere karşı kullandıkları bir elemanı Özer Elektrik patronuna önermişler. Eski astsubay olan bu kişi fabrikaya güvenlik elemanı olarak alınıyor. Yetmiyor patron, hapishaneden yeni çıkan eski korumasını tekrar işe alıyor. Her ikisi de bellerinde çifte tabancayla gezerek terör estiriyorlar. İşçilerin jandarmaya yaptığı şikâyetler ise dikkate alınmıyor.

Fabrika önünde direnen işçiler ile fabrikada çalışan işçilerin iletişim kurmasını engellemek amacıyla tellere branda çeken patron, aynı zamanda brandaları kendisi kesip suçu da işçilere atmak istedi. Patronun adamları, direnişçi işçilere fabrikadaki kameralar önünde hakaretler ve tehditler savurarak tabiri caizse kendilerini dövdürtmeye çalıştı. İşçiler ise bu provokasyona gelmedi ve bu hakaretleri jandarmaya suç duyurusu ile ilettiler. Fakat jandarma patronla işbirliği içinde ol-

duğu için işçilerin suç duyurusunu kabul etmedi. Böylece patron anayasal bir hak olan sendikal örgütlenme hakkını gasp ederken, jandarma da yine anayasal bir hak olan dilekçe verme hakkını çiğneyerek ona katılmış oldu.

İşçiler ekmek ve hürriyet mücadelesinde ayrı gayrı yok diyor

Patron sadece işçilere baskı yapmıyor aynı zamanda sağ-sol olarak bölmeye çalışıyor. Patron sağcı gördüğü işçiye "o solcu ile ne işin var senin" diyor ama işçiler "aynı patron gece gündüz çalıştırıp sömürürken kimsenin sağcılığı solculuğu ile ilgilenmiyordu" diyorlar. "Bizim aramızda ayrı gayrı yok" diyerek işçilerin birliğinin önde geldiğini belirtiyorlar. İşçiler sadece kendi hakları için değil, işçileri sömürmekte patronlar için dikensiz bir gül bahçesi olan Dilovası İMES başta olmak üzere, tüm işçi sınıfının hakları için mücadele ettiklerinin bilincindedir.

Madenciler yeraltından çıktı, haklarını almaya Ankara'ya gidiyor

Ermenek'teki Cenne ve Seba Madencilik'te çalışan madenciler ile 8 yıldır tazminat hakları verilmeyen Somalı Uyar Madencilik işçileri gasp edilen hakları için mücadele ediyorlar.

1 yıla yakın süredir maaşları verilmeyen, tazminatları gasp edilen, iş güvenliği koşullarının sağlanmadığı sahalarda çalışmaya zorlanan Ermenekli maden işçileri, Ermenek Kent Meydanı'nda, Valilik önünde çeşitli basın açıklamalarıyla seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Maden işçileri, alacaklarının verilmemesi, çalışma alanlarının güvenliğinin sağlanmaması ve sendika haklarının tanınmaması durumunda Ankara'ya yürüyeceklerini açıkladılar.

2011'de kapatılan, Uyar Madencilik'ten çıkarılan 743 madenci ise 8 yıldır tazminatlarını alamıyor. Yıllardır patron ile türlü anlaşmalarla

madencileri oyalayan, her gün ölümle burun buruna çalışan madencileri satan Türkiye Maden-İş sendikasıyla ayrılan işçiler, Bağımsız Maden İşçileri Sendikası'na geçerek mücadelesini orada sürdüreceklerini, 12 Ekim 2020 tarihinde ise tazminat hakları için Ankara'ya yürüyeceklerini duyurdular.

Madencilerin Türkiye'nin birçok yerindeki maden ocaklarında karşılaştıkları sıkıntılar Soma ve Ermenek'te-

ki ocaklardan farklı değil. Madenlerin rödovans sistemi ile özelleştirilmesiyle, patronların kâr hürsüne bırakılan maden ocaklarında katliamlar, cinayetler, hukuksuzluklar gerçekleşiyor. Bugün istibdadın Türkiye'sinde, işçi sınıfına madencilerin mücadele tarihinde yer alan şanlı direnişleri hatırlatan Somalı ve Ermenekli maden işçileri, kendilerine dayatılan sefaleti ve hukuksuzluğu reddederek ekmek ve hürriyet mücadelesini sürdürüyor.

Bimeks işçileri baskılara rağmen mücadeleyi sürdürüyor

Türkiye'nin ilk teknoloji ürünleri perakende zinciri olan Bimeks, 4 yıl önce, battığını gerekçe göstererek pek çok mağazasını kapatmış, yüzlerce işçiyi de aylardır ödemediği maaşlarını ve tazminatlarını vermeden işten çıkarmıştı. Buna rağmen 1.500 işçinin haklarının üstüne yatan, açık bir dolandırıcılık suçu işleyen patronlar Vedat ve Murat Akgiray'a mahkemeler dokunmuyor, aksine bu kişiler çaldıkları paralar ile lüks yaşantılarına devam ediyor. Görev yaptıkları akademik kurumlarda hiçbir şey olmaması gibi çalışmayı sürdürüyorlar.

Dolandırıcı patronlar dışarıda, hakkımı arayan işçiler gözaltında!

22 Haziran'da Vedat Akgiray'ın halen finans profesörü olarak görevini sürdürdüğü Boğaziçi Üniversitesi'nde,

Ahmet Akgiray'ın görev yaptığı Özyeğin Üniversitesi ve Ankara Uzay Ajansı önünde basın açıklamaları yapan Bimeks işçileri Akgiraylardan haklarını talep ederken aynı zamanda patronların bağlı olduğu kurumlara da var olan duruma kayıtsız kalmamaları için çağrı yaptı. "Dolandırıcıdan profesör, kamu görevlisi olmaz" diyen Bimeks işçilerinin çağrısı, patronların bağlı olduğu kurumlar tarafından yanıtızsız bırakıldı. 22 Haziran'daki uyarı eylemlerinden sonra bir değişiklik olmaması üzerine Bimeks işçileri 17 Eylül'de Boğaziçi Üniversitesi önüne bir kez daha geldi. Basın açıklaması sonrası sabaha kadar üniversite önünde oturma eylemi yapacaklarını söyleyen işçilere polis saldırdı. İşçileri ve mücadeleye destek verenleri aynı gün içerisinde tam dört kere gözaltına alan istibdadın polisi, kelepçesiyle kalka-

nyıla copuyla kendisini patronların önüne siper etti ve tarafını yine açıkça belli etmiş oldu.

Bimeks işçilerinin ekmek ve hürriyet mücadelesiyle dayanışmaya!

Maaşları ve tazminatları gasp edilen 1.500 Bimeks işçisinin ekmek mücadelesi, istibdadın polis saldırılarıyla bir hürriyet mücadelesine de dönüşmüştür. Bir kez daha ekmek ve hürriyet mücadelesi iç içe geçmiştir. Pes etmeyen ve aynı kararlılıkla yola devam eden Bimeks işçileri 2 Kasım'da tekrar Boğaziçi Üniversitesi önünde olacaklar. 2 Kasım'da Bimeks işçisini yalnız bırakmamak, dayanışmayı büyütmek mücadelenin kazanması için çok önemlidir.

Erdoğan, Kaslowski, Böke el ele: “Burjuvanın sınıf dayanışması!”

CHP Genel Sekreteri Selin Sayek Böke'nin yandaş müteahhitlik şirketlerini kast ederek kamulaştırmadan bahsetmesi büyük yankı bulmuştu. Aslında Böke genel olarak özel sektörü kast etmediğini ve hukuk sınırları içinde bir kamulaştırmadan bahsettiğini söyleyerek geri adım atmıştı. TÜSİAD Başkanı Kaslowski “Herhangi bir özel şirketin mülkiyet haklarını çiğneyecek bir şekilde kamulaştırılması asla söz konusu olmamalıdır.” diyerek her ne kadar son dönemde devlet ihalesi pastasından aldıkları aslan payını kısıkanıyor da olsalar Cengizlerin, Limakların, Kolinlerin, Kalyonların, Makyolların haklarını kendi hakları gibi “hukuk kuralları içerisinde” savunacaklarını ilan etmiş oldular. Erdoğan ise sermayenin menfaatlerini kimse benden daha fazla savunamaz diyerek tartışmaya dâhil oldu ve ekledi: “her kim şirketlere el koymaktan bahsediyorsa, onun amacı ülkemizin yeniden bataklığa saplanmasıdır.”

CHP Genel Sekreteri Selin Sayek Böke'nin Halk TV'de verdiği bir röportajda devlet ihalelerinde aslan payını kapayan yandaş müteahhitlik şirketlerini (Cengiz, Limak, Kolin, Kalyon ve Makyol şirketlerinin beşi birden dünyanın en çok devlet ihalesi alan şirketleri sıralamasında ilk onda yer alıyorlar) kast ederek kamulaştırmadan bahsetmesi büyük yankı bulmuştu. Aslında Böke hem röportaj esnasında hem de daha sonra yaptığı açıklamalarda genel olarak özel sektörü kast etmediğini ve hukuk sınırları içinde (siz onu milyarlarca lira tazminat vererek ve şirketlerin borçlarını devlete ödeterek diye düşünün) bir kamulaştırmadan bahsettiğini söyleyerek geri adım atmıştı. Ancak yine de AKP iktidarı yanlısı medya CHP'yi ve Böke'yi “komünist” ilan etmekten geri durmadı.

Koçlar, Kaslowskiler, Cengizler, Kalyonlar omuz omuza

Özellikle AKP yanlısı Sabah yazarı Melih Altınok hem Böke'yi TÜSİAD (Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği) Başkanı Kaslowski'ye şikayet ediyor hem de Kaslowski'yi Böke'nin sözleri karşısında sessiz kalmakla ve sermayenin çıkarlarını yeteri kadar savunmamakla eleştiriyordu. Kaslowski biraz gecikme ile de olsa davete icabet etti ve şunları söyledi: “Son zamanlarda maalesef mülkiyet haklarını ihlal edecek

türde bazı açıklamaların farklı siyasi partilerce dile getirildiğine şahit oluyoruz. Türkiye hür teşebbüs ve mülkiyet haklarının garanti altında olduğu bir ülkedir. Herhangi bir özel şirketin mülkiyet haklarını çiğneyecek bir şekilde kamulaştırılması asla söz konusu olmamalıdır. Haksızlıklarla mücadele edilmez isteniliyorsa izlenecek yol hukuk kuralları içerisinde olmalıdır.” Böylece Böke'nin ardından Kaslowski de her ne kadar dünya görüşleri uyuşmasa da; her ne kadar son dönemde devlet ihalesi pastasından aldıkları aslan payını kısıkanıyor da olsalar Cengizlerin, Limakların, Kolinlerin, Kalyonların, Makyolların haklarını kendi hakları gibi “hukuk kuralları içerisinde” savunacaklarını ilan etmiş oldular: **Yaşasın burjuva dayanışması!**

Erdoğan sermaye için defansa koşuyor

Erdoğan ise sermayenin menfaatlerini kimse benden daha fazla savunamaz diyerek (bu konuda hakkını vermeliyiz!) tartışmaya dahil oldu, şunları söyledi: “Kim 21'inci yüzyıl Türkiye'sinde özel sektörü düşmanlaştırıyorsa onun ülkemizin kalkınmasıyla ilgili hassasiyeti yoktur; her kim şirketlere el koymaktan bahsediyorsa, onun amacı ülkemizin yeniden bataklığa saplanmasıdır.” Erdoğan gayet açık konuşuyor.

Beş şirkete güncel dolar kuru üzerinden toplam 1 trilyon 117 milyar 500 milyon liraya

denk gelen (devletin 2020 yılı bütçe giderlerinin toplamından daha fazla) devlet ihalesi vermek değil bu şirketlerin kamulaştırılmasını istemek; Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu olan, yıllık cirosu 90 milyar dolar olan Tüpraş'ın, Danıştay kararını açıkça çiğneyerek Koç Holding'e peşkeş çekilmesi değil Tüpraş'ın tekrar kamulaştırılmasını istemek; Türk Telekom'un özelleştirilmesinde kamuyu 10 milyar dolardan fazla zarara uğratmak değil kamulaştırılmasını istemek; Şeker fabrikalarının, Tekel'in, Sümerbank'ın ve daha nicelerinin arazi değerlerini bile karşılamayan fiyatlara peşkeş çekilmesi değil bunların yeniden kamulaştırılmasını savunmak ama en önemlisi de onlarca milyon insan açlık sınırının altındaki ücretlerle geçinmeye çalışırken devlet bütçesinden, işsizlik sigortası fonundan ve kamu bankalarından milyarlarca lira teşvikle, vergi indirimi, muafiyeti, affı ile sektörün ihya edilmesi değil tüm bunların kamulaştırılması ülkeyi bataklığa saptırmamış! Bunlar Erdoğan'ın en açık en dürüst fikirleri!

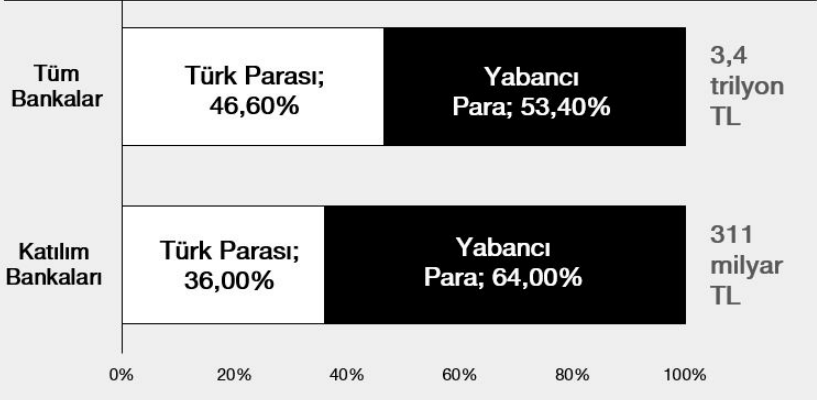
Biz de en az Erdoğan kadar açık ve netiz! Ülkeyi bataklığa sürükleyen sermaye ve onun iktidarlarıdır. Bataklıktan çıkaracak olan ise işçi sınıfı olacaktır!

Fabrikalar bankalar devletin! Devlet işçinin olacak!

Ekonomide Dolarizasyon emekçi halkı vuruyor!

BANKA MEVDUATLARI

18 Eylül 2020 itibarıyla tüm bankaların toplam mevduatlarının %53,4'ü, katılım bankalarınıninkilerin ise %64'ü yabancı para cinsinde tutuluyor!

Türkiye'deki tüm bankaların mevduatlarının yüzde 53,4'ü yani yarısından fazlası yabancı para cinsinde tutuluyor. **Bu duruma ekonomi dilinde dolarizasyon adı veriliyor. Yani yerli paranın hızla değer ve güvenilirlik yitirmesi sonucu ülke ekonomisinde yabancı bir para biriminin fiilen geçerli olmaya başlaması.** Bu açıdan Türkiye, tarihinin en yıkıcı ekonomik krizlerinden biri olan 2001 krizinin dolarizasyon seviyesi olan yüzde 57'lere doğru yaklaşıyor.

Merkez Bankası'nda ise deniz bitti. Aylardır “İşçinin Ekonomisi” sayfalarında Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası net rezervlerinin giderek erimekte olduğunu ve Merkez Bankası'ndaki SWAP (belirli bir vadede Türk Lirası ile değiştirilmek üzere anlaşma yapılmış emanet dövizler) hariç net rezervlerin ise eksiye düşmüş olduğunu yazıyoruz. Eylül ayı itibarıyla SWAP hariç net rezervde 17 milyar dolarlık açık söz konusu. Merkez Bankası bir ay sonrasını dahi göremez duruma gelmiş vaziyette.

AKP iktidarı ve onun yönlendirdiği medyaya göre Türk Lirası'nın değer kaybı tamamen dış mihrakların komplolarının sonucu. Onlara bakılırsa bir yanda Dolar ve Avro istifleyerek AKP iktidarının altını oymaya çalışan karanlık güç odakları var öte yanda ise Türk Lirası'na

sıkı sıkıya sarılan “yerli ve milli” hatta İslami sermaye sahipleri var. Fakat Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'nun rakamları bu hikâyenin pek de öyle olmadığını gösteriyor. Zira, **AKP iktidarının hükümet programında yer vererek resmi olarak desteklediği “İslami” katılım bankalarında dolarizasyon oranı ortalamamın da 10 puan üzerinde ve bu katılım bankalarında ki dövizlerin toplam mevduata oranı yüzde 64!**

Demek ki kendilerine ister Batıci-Laik ister İslami maske taksınlar dini para olanlar yine aynı yerde buluşuyorlar. Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, Türk Lirası'nın değer kaybı ve döviz kurlarındaki artışla ilgili eleştirilere “Dolarla mı maaş alıyorsunuz?” diyerek cevap vermişti. Peki bundan Dolarla Avro ile maaş almayan ve hiçbir döviz geliri olmayan emekçi halk nasıl etkileniyor? **Yüksek dolarizasyonla ve Türk Lirası'nın git gide daha da fazla değer kaybetmesiyle işte bu büyük halk kitlelerinin alım gücü her geçen gün daha da düşüyor. Emekçi halk yoksullaşılıyor! Bankada Doları ve Avrosu olan, özellikle de dövizle ihracat yapıp işçisine lira ile ödeme yapan büyük patronlar ise tam tersine işçi maliyetlerinde tasarrufa gidip kârlarına kâr katmaya devam edebiliyorlar.**

Salgını kontrol edemeyen iktidar halkı ve sağlık çalışanlarını zapturapt altına almaya çalışıyor

Turizm başta olmak üzere sermayenin kârlarının insan hayatının önünde tutulduğu yaz aylarının ardından Koronavirüs salgınının tamamen kontrol- den çıktığı bir aşamaya gelmiş bulunuyoruz. İlân edilen ölüm sayıları ile belediyelerin rakamları birbirini tutmuyor. İktidarın siyasi gerekçelerle sayıları düşük gösteren istatistikleri seçtiği, iktidarla göbek bağı olanlar hariç artık herkesçe kabul edilen bir durum. Artık mızrak çuvala sığmıyor. İktidar bu yüzden gerçeği haykırıncıların karşısına istibdadın sopasıyla çıkıyor.

Bilim kurulu mu propaganda kurulu mu?

Bilim Kurulunun gerçek nite- liği iyice ayyuka çıkmış durum- da. Bilim Kurulu toplantılarının ardından açıklanan karar ve ön- lemler, iktidarın, bilimsel veriler ve öneriler ışığında kararlar aldığı izlenimi yaratıyordu. Geçen za- man zarfında, kararların aslında sermayenin ekonomik, iktidarın siyasi gereksinimlerine göre alın- dığı ve ardından Bilim Kurulunun bu kararlara güya bilimsel kılıf bulmak için kullanıldığı açıkça görüldü. İktidar sokağa çıkma ya- sağı kararı aldığı anda karanlık bir tablo çizen Bilim Kurulu, açılma ve normalleşme kararı alındığında salgının kontrol altına alınmakta olduğunu iddia etti. Daha önce halka karanlık tablolar çizen, uyarılarda bulunan Bilim Kurulu üye- lerini normalleşme kararı sonrası televizyonlarda tatil planlarını an- latırken gördük.

İktidar masal anlatıyor, halk rehavete kapılıyor

Elbette ki halkın bireysel ola- rak gerekli önlemleri almaması- nın, yer yer rehavet içinde dav- ranmasının salgının yayılmasında büyük payı vardır. Ancak halkı rehavete sürükleyen de sırf turizm patronları kazansın, kârları devam etsin diye her şeyi güllük gülis-

tanlık gösteren iktidarın tutumu olmuştur. 16 Eylül'de yapılan Bi- lim Kurulu toplantısının ardından artık Sağlık Bakanlığı da vahim tabloyu saklayamaz hâle gelmiş- tir. Ancak ne salgını kontrol altına almayı amaçlayan toplumsal ha- yata yönelik somut önlemler ne de sağlık çalışanlarının ihtiyaçlarını ve taleplerini karşılamaya yönelik pratik adımlar söz konusu. Bunun yerine Sağlık Bakanı Fahrettin Koca, yıl sonunda aşının buluna- cağına dair bir umutla "kritik son birkaç ayda olabiliriz" açıklaması yapıyor.

Emekçi halk gerçeği söyleyenlere sahip çıkmalıdır

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emek- çileri Sendikası (SES) sağlık ku- rumlarındaki vahim tabloyu, sal- gının kontrolden çıkmış olduğunu tüm açıklığı ile ortaya koyuyor. Bu yüzden istibdadın hışmına uğ- ruyorlar. Oysa hakikatin söylen- mesi hem devleti kamusal alanda, hem patronları işyerlerinde gerek- li önlemleri almaya zorlamak hem de halkı daha dikkatli ve duyarlı olmaya davet etmek açısından son derece önemlidir, elzemdir.

Bu kurumlar aynı zamanda canla başla, en ön cephede sava- şan sağlık emekçilerinin sesini

yükseltmektedir. "Sağlık emekçi- lerinin hakkı ödenmez" diyerek alkış kampanyaları düzenleyen Sağlık Bakanlığı, zaman içinde mecazi değil gerçek anlamda sağ- lık çalışanlarının hakkını ödeme- miştir. Dahası salgının kontrolden çıkmasıyla sağlık çalışanlarının omuzladığı yük kaldırılamaz bo- yutlara ulaşmış, sağlık emekçileri büyük fedakârlıklarla mücade- le ederken hastanelerde yaşanan kaos ortamı sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin ciddi şekilde art- masına yol açmıştır. Bu durum karşısında Türk Tabipleri Birliği 14-18 Eylül tarihlerini "yönet- miyorsunuz, tüketiyoruz haftası" ilân etmiş ve bu duruma dikkat çekmek üzere çeşitli eylem ve etkinlikler düzenlemiştir. Bu kap- samda sağlık çalışanları, şu ana kadar en ön safta mücadele eder- ken kaybettiğimiz sağlık çalışan- larının anısına siyah kurdele taka- rak salgına karşı mücadelelerini sürdürmüştür. TTB'nin ve SES'in bu yöndeki çabalarına tüm emek- çiler halk destek vermelidir. Çünkü sağlık emekçileri salt kendi koşu- larının düzeltilmesi için değil, sal- gına karşı daha etkin bir mücadele yürütülmesi için çabalamaktadır.

Faşizm sağlığa zararlıdır

Bu çabaya karşı MHP lideri Devlet Bahçeli'nin Türk Tabipleri

Birliği'ni hedef gösteren açıkla- maları ibretliktir. Devlet Bahçeli, doktorları bozgunculuk yapmakla suçlamış ve işi TTB'nin kapa- tılmasını istemeye kadar vardır- mıştır. Bu saldırgan ifadeler aynı zamanda "yönetmiyorsunuz, tüketiyoruz" diyen sağlık çalı- şanlarına karşı büyük bir iftirayı da içinde barındırmaktadır. Zira yapılan ima doktorların ve sağlık çalışanlarının görevden kaçtığı, mücadele alanında bozgunculuk yaptığınıdır. Tekrar söylemeliyiz ki bu büyük bir iftiradır. Ortada bu mücadelede verilen sağlık emek- çisi şehitler ve halen her gün has- talığa yakalanarak bedel ödeyen ve iyileşir iyileşmez tekrar sahaya koşan sağlık emekçilerinin fedakârlığı vardır.

Çalışmaktan, hizmet etmek- ten, savaşmaktan kaçanlar var ise de bunlar TTB, SES gibi kurum- ların saflarında hakkını arayan sağlık emekçileri değildir. Tam tersine hastanelerde, kendilerini korunaklı ofislerine kapatıp has- talarla temas etmeden, en yüksek performans ücretlerini cebe indirme olanağı elde edenler iktidarı arkasına alarak, makam mevki elde etmiş bürokratlardır. Bu şe- kilde davranan başhekimlerin ve hastane yöneticilerinin tutumu- nun sahada mücadele eden sağlık emekçileri nezdinde yarattığı öfke çok yaygındır. Özel hastanelerini

"temiz hastane" olarak pazarlayan sağlık patronları da iktidar tarafın- dan herhangi bir yaptırıma hatta eleştiriye muhatap olmamaktadır. Hâl böyle iken Devlet Bahçeli'nin açıklamaları ancak faşizmin halk düşmanı karakterini ortaya koy- ması açısından bir değer taşır.

İstibdada, sermayeye ve salgına karşı mücadele bir bütündür

Siyasi iktidarın salgınla müca- deleyi tamamen bir kenara bırak- tığı, salgının pençesindeki emekçi halkın algısını yönetmeye ve en ön safta bedel ödeyerek savaşan sağlık emekçilerinden yükselen sesleri bastırmaya öncelik verdiği bu dönemde, gerçeği savunmak hayatı savunmakla eş anlamlı hâle gelmiş durumdadır. TTB, SES ve sağlık emekçilerinin diğer kurum- larının sesine tüm işçi ve emekçi örgütleri seslerini katmalıdır. Bu mücadele yükseltilmediği takdir- de kontrolden çıkan salgının be- delini, keyfine her gün test yapan kodamanlar, bir işaretle kendileri için ambulans uçaklar seferber edilen milletvekili çocukları, iş- çileri fabrikalara gönderip villa- larında kalıp spor yapan patronlar değil, emekçi halk ödeyecektir. Bu yüzden istibdada, sermayeye ve salgına karşı mücadele bir bü- tün olarak kavranmalıdır.

Sağlık emekçileri hem haklarını hem de salgına karşı daha etkin savaşmayı istiyor

Salgının ilk günlerinden iti- baren sağlık emekçileri büyük fedakârlıklarla en ön safta mü- cadele ediyor. Hastalığa en çok sağlık emekçileri yakalanıyor. Ölümler yaşanıyor. Yetmiyormuş gibi bir de sağlıklarına yönelik şiddet olayları artarak devam ediyor. Sağlık emekçilerinin öde- diği bedellere uzun süreli, yoğun

ve yıpratıcı çalışmanın getirdiği tükenmişlik sendromu da eklen- mekte. İktidar ve özellikle Sağlık Bakanlığı, sağlık emekçilerini el üstünde tutması gerekirken tam tersine davranıyor. Sağlıkçıla- rının hakkı ödenmez diyerek alkış kampanyaları düzenleyen iktidar, vaatlerinin hiçbirini yerine getir- medi. Zaman geçtikçe görüldü

ki devlet gerçekten sağlıkçıların hakkını ödemiyor. Sağlık emek- çilerinin talepleri sadece kendi hakları için değil aynı zamanda tüm halka daha iyi hizmet etmek, salgına karşı daha etkili savaşı- mak içindir! Tüm emekçi halk bu taleplere sahip çıkmalıdır!

- Hastanelerde sağlık emekçilerinin oluşturacağı komitelerin denetimi ve yönlendirmesi doğrultusunda çalışma koşulları düzeltilsin, gerekli koruyucu ekip- man sağlansın, ücretler ve sosyal haklar iyileştirilsin!
- Milletvekillerine ve bürokratlara hiçbir kurala bağlı olmadan Koronavirüs testleri yapılırken, esas risk altında çalışmakta olan tüm sağlık emekçilerine her- hangi bir kısıtlama olmadan, düzenli aralıklarla ve tarama şeklinde yapılması zorunlu hâle getirilsin!
- Bakanlığın vadettiği ama yalnızca belli branşlara verdiği ek ödemeler tüm sağlık çalışanlarına, doktorundan hemşiresinden tıbbi atıkları bertaraf etmek gibi en tehlikeli işleri yapan hizmetliye kadar ayırım gözetilmeksizin maaş ikramiyesi şeklinde ödensin!
- Tükenmişlik sendromuna karşı sağlık emekçilerine belirli aralıklarla izin kullandırılınsın!
- Sağlıkçılara yönelik şiddete karşı caydırıcı yasal düzenlemeler yapılsın!
- Salgının yayılması karşısında hem hastanelerde hem de temaslı takibi ve filyasyon için gerekli sağlık personeli, kadrolu ve güvenceli şekilde atansın, daha önce hukuksuz şekilde görevinden uzaklaştırılan sağlık çalışanları işlerine iade edilsin!
- Tabipler Birliği'nin, sağlık emekçileri sendikalarının, hakkını arayan, örgütlü tepki gösteren sağlık emekçilerinin üzerindeki baskılara son!

Virüs yayılıyor, hükümet seyrediyor: Halkın ve sağlık emekçilerinin denetiminde somut adımlar atılmalı!

Sağlık Bakanlığının kimsenin inanmadığı resmi verilerine göre bile her gün 1500'ün üzerinde yeni insan Koronavirüse yakalanıyor, 60'ın üzerinde insan ölüyor. Toplam vaka sayısı 316 bini, toplam ölümler ise 8 bini aşmış durumda. Ancak bu rakamlar buzdağının görünen kısmı.

Hükümet hastaları teşhis etmemek için uğraşiyor

Virüsün yayılmasını durdurmak için öncelikle test yaparak hastaları tespit etmek gerekiyor. Haziran ayından itibaren Sağlık Bakanlığı test yapmak için gerekli koşulları zorlaştırdı. Oysa biliyoruz ki ne kadar fazla test yapılırsa o kadar fazla hasta tespit edilebiliyor. Ama hükümetin derdi virüsün yayılmasını önlemek değil. Test yapmayarak vaka sayılarını düşük göstermek ve testlerin maliyetine katlanmamak.

İşçiler iyileşmeden zorla çalışmaya gönderiliyor

Hastaların virüsü başkalarına

yaymaması için toplumdan yalıtılması gerekiyor (buna "izolasyon" deniyor). Hükümet ise tam tersine izolasyonun şartlarını patronların isteği doğrultusunda gevşetti. Test sonucu pozitif gelen bir işçinin semptomları hafifse, 10 gün sonra test yaptırmaksızın işine geri dönmesine karar verdi. Böylece işçiler virüsü, işyerlerine, ailelerine, mahallelerine yaymış oldu. Aynı zamanda, bu kişilerle yakın temas etmiş yani virüs bulaşma ihtimali yüksek olan kişiler de karantinaya alınmamış oldu.

Kapasite yetersiz kalıyor, sağlık emekçileri yıpranıyor tükeniyor ölüyor

Koronavirüs hastalarının beşte birinin hastaneye yatma ihtiyacı doğuyor, bunların bir kısmının da yoğun bakım ihtiyacı oluyor. Yoğun bakım kapasitesinin büyük kentler dışında bazı yerlerde büyük oranda dolduğu haberleri geliyor. Sayıları, artan bu talebi karşılayacak düzeyde olmadığından, sağlık emekçileri, uy-

gun olmayan şartlarda fazladan çalıştırılıyor ve zorla mesaiye kalıyor. Bunların sonucunda her geçen gün daha fazla sağlık emekçisinin virüse yakalandığını ve öldüğünü duyuyoruz.

Sermayenin kârı için hastalığın ve ölümlerin normalleştirilmesine hayır!

Halkın sağlığını, canını değil sermayenin kârlarını düşünerek hareket eden iktidarın normalleşme politikası tam bir felakete sonuçlandı. Ne ekonomik sorunlar çözüldü ne de salgın kontrol altına alınabildi. Normalleştirilen tek şey giderek artan hasta sayısı ve insanlarımızı bu hastalığa kurban vermemiz oldu. Salgının bedelini sağlığıyla, canıyla, çektiği ekonomik sıkıntılarla ödeyen emekçi halk tüm bunlara alışmıyacak, hastalanmayı, ölmeyi normal kabul etmeyecektir!

Armağan Tulun

Örgütlenmenin bir bedeli var, peki ya örgütsüzlüğün bedeli?

Berat Albayrak başta olmak üzere istibdadın temsilcileri, işçi ve emekçilerin gözünün içine baka baka yalan söylüyor, ekonomi alanında olumlu bir tablo çizmeye çalışıyor. Ama güneş balçıkla sıvanmıyor, işçi ve emekçi milyonlar, mutfakta bir türlü sönmeyen yangından ekonominin gerçek yüzünü etinde kemiğinde hissediyor. Bu düzenin insanlara bir gelecek vademediği, salgın günlerinde daha da açık bir şekilde ortaya çıktı. Bireysel kurtuluş hayalleri, en gelişmiş kapitalist ülkelerde bile tel tel dökülen düzenin sefaletine çarpıp, tuzla buz oldu. Bunun karşısında işçi ve emekçiler için iki yol var: Ya of pof edip söylenir ve bir şey yapmadan beklersiniz ya da bugünü de geleceği de yeniden kurmak için mücadeleye girersiniz. Örgütlenmenin, mücadelenin bir bedeli olabilir, peki mücadele etmemenin her gün ödediği bedeller? Onlar daha mı az?

Asgari ücretin 2.384 lira olduğu ülkede, Türk-İş'in Eylül ayında açıkladığı rakamlara göre dört kişilik bir ailenin aylık sınırı 2.448, yoksulluk sınırı ise 7.973 lira. Bekar bir işçinin yaşama maliyeti 3.002 lira. Ağustos ayına kıyasla bu rakamlar %3 civarında artmış durumda. Önümüz kış, yaz aylarında bir nebze olsun düşen gıda fiyatları yükseldikçe bu farklar daha da artacak, işçinin emekçinin sofrasındaki ekmek daha da küçülecek. Asgari ücretin biraz üzerinde ücret alan ve vergi dilimi nedeniyle yılın son aylarını asgari ücretli olarak geçirecekleri de hesap edince, daha iyi bir ücret, daha insanca yaşam koşulları için örgütlü olmamanın, mücadele etmemenin bedelini milyonların açlıkla, yoksullukla ödediği çıplak bir şekilde görülüyor.

Bu düzende zaten kimse için tam bir iş güvencesi yok ama örgütsüz, sendikasıız iş yerleri için iş güvencesinin İ'sinden bile söz etmek mümkün değil. Örgütsüz iş yerlerinde işçiler yalnızca her gün kapının önüne koyulma tehdidi ile değil, iş cinayeti tehdidi ile de çok daha fazla burun buruna çalışıyor. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin (İSİG) Eylül ayında yayınladığı rapora göre, yılın ilk sekiz ayında en az 1.306, Ağustos ayında ise 208 işçi, iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. Ölen işçilerin %97'sini sendikasıız, örgütsüz şekilde çalışan işçiler oluşturuyor. Üstelik bu rakamların ulusal-yerel basın, sendika, işçi yakınları gibi kaynaklardan toplandığı ve bilgisine ulaşılamayan iş cinayetlerinin çoğunlukla sendikasıız iş yerleri olacağını düşünüürse, oranın %97'nin de üstünde olduğunu öngörebiliriz. İş güvencemizi daha iyi savunmak, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmasını sağlamak için örgütlenmenin, mücadele etmenin bir bedeli olabilir, ama örgütsüzlüğün bedeli çok daha ağır: her gün iş kazası ve cinayeti tehdidi altında çalışmak.

Patronların kâr hırsı nedeniyle daha az işçiyle daha çok iş yapmaya çalışmaları, zorunlu fazla mesai dayatması, mesaiye kalmayanın, hastalandığında rapor almak zorunda kalanın ilk işten çıkarılacaklar listesine adının yazılması anlamına geliyor. Yıllık izin haklarını hakıyla kullanmak, gece gündüz çalışmaya, uzun mesailere dur demek için bile örgütlü olmak gerekiyor. Diğer bedeller kadar görünür değil belki ama örgütsüz çalışmanın, mücadele etmemenin bedelini işçi sınıfı, ailesiyle, sevdikleriyle daha az zaman geçirecek, çocuklarının en güzel zamanlarına doğru dürüst şahit olamayarak ödüyor.

Bu bedeller az mı? Bunun karşısında iş yerinde örgütlenmenin, mücadele etmenin bedeli ne? Salgın döneminde sözde işten çıkarmanın yasak olduğu günlerde bile insanca ücret, yaşam ve çalışma koşulları için sendikalaşan Çerkezköy'deki MTN Plastik, Gebze'deki Özer Elektrik ve Çorlu'daki Ünal Kablo işçileri işten çıkarıldı. Sendikacı çalışma hakkı anayasada yazıyor, ama ne patronlar anayasa tanıyor, ne onların devleti kendi anayasasına sahip çıkıyor. Sendikalaşma hakkını işten çıkarma saldırısıyla gasp etmeye çalışan ilk patronlar da bu fabrikaların patronları değil. Bu saldırılar o kadar sistematik ki, bugün herhangi bir fabrikada sendikalaşma faaliyetlerine başlayan bir işçi, işten çıkarılma tehdidi ile karşı karşıya kalabileceğini bilerek bu işe girer. Ama tıpkı bu düzenin bir avuç asalak patronunun kendi çıkarları için ödetmeye çalıştıkları bedeli ödemeyi reddettikleri gibi, mücadele etmenin bedelinden de ancak mücadele ederek kurtulabilir, işçi sınıfı bu güce sahiptir. Bu gücü görmek için üç yıla yakın bir süre önce sendikalaşmayı işten çıkarmayla engellemeye çalışan patrona fabrikasını işgal ederek cevap veren Tuzla'da HT Solar işçisinin, üç günde patrona diz çöktürdüğünü hatırlamak bile yeter. Bu gücü görmek için, daha yakın bir zamanda Bursa'da Akwell fabrikasında sendika hakkını, iş durdurarak, fabrikayı terk etmeyerek savunan ve Eylül ayında toplu sözleşme imzalamaya işçilerin mücadelesine bakmak yeter. Üstelik bugün mücadeleye devam eden Cargill'in direnişi işçileri, SF Trade'de sendika hakkına sahip çıkan öncü işçi kadınlar henüz somut olarak talepleri karşılanmadığı durumda bile birçok şey kazanmadılar mı? Dayanışmanın gücünü görmek, sınıf mücadelesinin öğrettikleri ile asalak patronlara karşı sadece ekmeklerine değil, örgütlenme haklarına, hürriyetlerine de sahip çıkmanın, bu mücadelenin zorluklarını göğüslemenin onurunu yaşamak az mı? Tutulması gereken yol budur. Mücadele etmek, örgütlenmek işçi sınıfı için sadece daha iyi bir yaşam için tutulması gereken yol değil, en onurlu yoldur.

- Yaşanan felaket tablosunun bedelini öncelikle bu tablonun sorumlusu olanlar ödemelidir. Sağlık bakanı istifa!
- Hükümetin sadık ve uysal vitrini olmaktan başka iş yapmayan Bilim Kurulu kaldırılmalı. TTB, sağlık çalışanları sendikaları, diğer sağlık örgütleri, büyük sendika konfederasyonlarından temsilcilerin katılımıyla yeni bir "Koronavirüs ile mücadele komisyonu" kurulsun. Sağlık Bakanlığı, Bilim Kurulu'na değil, bu kurula danışsın ve hesap versin.
- Bütçede derhal bir "ara bütçe" ya da "olağanüstü bütçe tahsisatı" adı altında değişiklik ile "Koronavirüsle mücadele ek fonu" kurulsun, kaynaklar süratle artırılsın.
- Yalnızca hastaneye başvuran kişilere değil, riskli gruplar (kronik hastalığı olanlar, 65 yaş üstü kişiler, bağışıklık sistemi zayıf olanlar, çok kişi ile temas eden işçiler ve diğer çalışanlar gibi) başta olmak üzere topluma yaygın ve sık aralıklarla test yapılsın!
- Salgın en hızlı şekilde işçiler arasında yayılmaktadır. İşçilerin günlük çalışma saatleri, ücretlerinde kesintiye gidilmeksizin ve ek işçi istihdamı sağlanarak kısaltılsın, böylece işçilerin belirlenen kurallara (maske takma, sosyal mesafeyi koruma, hijyen koşullarına riayet etme gibi) kolaylıkla uymasını sağlayacak şartlar sağlansın!
- Servislerde ve toplu taşımada yaşanabilecek yoğunluğun önüne geçilmesi amacıyla okul servisleri ve turizm transferleri için eksik kapasiteyle kullanılan araçlar seferber edilsin, bu ve başka ek kapasite olanakları yeterli olmadığı takdirde otomotiv sektörü yasal zorunluluk altında toplu taşıma için araç üretimine zorlansın!
- Başta solunum cihazları olmak üzere eksikliği duyulan her türlü tıbbi malzemenin ayrıca toplu taşıma araçlarında yoğunluğu azaltmak için gerekli otobüslerin, minibuslerin, toplu alanlarda hijyeni sağlayacak ürünlerin, kişisel koruyucu malzemelerin vb. üretimine uygun fabrikalar derhal işçi denetiminde kamulaştırılsın ve merkezi planlama dahilinde üretime geçilsin!
- Gerekli bölgelerde sermayenin kârları değil halkın sağlığı gözetilerek katı karantina koşulları uygulansın. Sermayeden alınacak servet vergisi ile bu bölgelerde emekçi halkın zaruri ihtiyaçları devletçe karşılansın ve karantina altındaki hanelere gelir desteği sağlansın!
- Tüm özel hastaneler ve özel sağlık kuruluşları işçi denetiminde kamulaştırılarak salgınla mücadele için yapılacak merkezi planlama doğrultusunda seferber edilsin! Salgınla mücadelenin yanı sıra başka sağlık sorunlarının tedavisinde zafiyet yaşanmaması için sağlık hizmeti kapasitesi kamu yatırımları ile artırılsın!
- Sermayenin kâr hırsına hizmet eden Koronavirüs politikasına son! İşçi, emekçi ve küçük işyeri sahibi kitlelerin yaşamını sürdürmesini ekonomik bakımdan sağlayacak tedbirler almak kaydıyla önce virüsü kontrol altına al, ekonomiyi sonra "normalleştir"!

Soylu-AYM tartışmasının içyüzü: İstibdadın terör demagojisi işçi düşmanlığının maskesi

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, Anayasa Mahkemesi (AYM) Başkanı Zühtü Arslan ile AYM'nin şehirlerarası karayollarında gösteri yürüyüşünü yasaklayan kanunu iptal etmesi üzerine sert bir polemige girdi. AYM Başkanı'na "Madem özgür bir ülkemiz, ana caddelerde, sokaklarda özgürce yürüyüş hakkının ortadan kaldırılmasını onayladınız. Polis koruması almama gerek yok. Bisikletle işe git gel bakalım. Anayasa Mahkemesi Başkanı'na söylüyorum kendi arabamla tek başına gitmeye ben varım sen var mısın?" dedi. Öyle sözler ki nereden tutarsanız elinizde kalır... Ülkenin özgür olmadığı, sokaklarının güvenli olmadığı İçişleri Bakanlığı düzeyinde ikrarı!

İşin bu yanı kamuoyunda çokça tartışıldı. Soylu'nun bir İçişleri

Bakanı olarak söylediği sözlerin abesliği tartışılırken meselenin esas özü kaçırıldı. Soylu, söz konusu AYM kararını eleştirirken sürekli terörden ve terörle mücadelede bahsetti. Daha da ileri giderek şehit cenazelerinden bahsetti: "Soylu'nun AYM Başkanı size söylüyorum, şehit cenazelerinde bir yaşındaki çocukların gözyaşlarını ben yaşıyorum. O annelerle babalarla bizler konuşuyoruz. Canı yanan biziz." Tüm bunların AYM kararıyla herhangi bir ilgisi var mı? Bu dosya AYM'nin önüne nasıl geldi?

AYM kararının terörle terörizmle ilgisi yok! Mesele Somali maden işçilerinin Ankara yürüyüşü!

Karayollarında gösteri yürüyüşünü yasaklayan kanunun iptali,

tazminat hakları gasp edilen Soma madencilerinin Ankara yürüyüşünün polis tarafından engellenmesi dolayısıyla gündeme gelmişti! Yani Soylu ne derse desin, canı yananların değil madencinin canını yakanların tarafından konuşmaktadır. Soylu, gözü yaşlı çocukların geleceğini çalan patronların yanında işçiye barikat kurandır! Soylu, madenci şehidi yakınına meydanda tekmeleten iktidarın İçişleri Bakanındır!

Evet! 301 madenciyi şehit verdiğimiz Soma katliamının ardından işten atılan, tazminatları da verilmeyerek iyice mağdur edilen işçiler, çaldıkları her kapı yüzlerine kapandıktan sonra Bağımsız Maden-İş sendikasında örgütlenmiş ve Ankara'ya yürümek istemişti. Yürüyenler, gözü yaşlı annelerin, babaların, çocukların

şehri Soma'nın maden işçileriydi. Karşlarına dikilen ise devletin polisi ve jandarması. Haklı olan, meşru olan maden işçisiydi, yasa-yı anayasayı çiğneyen ise polis ve jandarma. AYM bunu tescil etti o kadar!

İşçiden korkuyorlar! İşçiye düşmanlar!

Süleyman Soylu'nun siniri bu yüzdendir. Korkusu Zonguldak madencilerinin tarihe geçmiş büyük grevinin ve Ankara yürüyüşünün patronların yüreğine saldırdığı ve bir türlü geçmek bilmeyen sınıf korkusudur! Soylu'nun sözlerinin

özünde iktidarın sermaye yanlısı işçi düşmanı politikaları vardır. Şehit cenazelerini bu mesele bağlamında suistimal ederek gündeme getirmek ise hakkını arayan herkesi "terörist" ilân eden istibdad rejiminin alışkanlık edindiği bir tutumdur. Ama artık emekçi halk bu gerçekleri her geçen gün çok daha iyi görmektedir. Eskiden her istediklerinde halkı hizaya getirdiklerini düşündükleri milliyetçi-soven demagoji emekçi halkın ekmek ve hürriyet mücadelesi yükseldikçe gerçeğin duvarına çarparak tuzla buz olmaya mahkûmdur.

İstibdad çürüyor iç kavga büyüyor

Türkiye Doğu Akdeniz'de geri çekilirken, ülke ekonomisi dibe doğru batarken iktidar içindeki çatlaklar da derinleşiyor. Çelişkiler görünür hale geliyor, çekişmeler yer yer kavgaya dönüşüyor. Yarı-askeri rejim niteliğindeki istibdadın asker ve sivil kanatları başarısızlığın siyasi faturasını birbirinin üstüne yıkmanın peşinde. Bir yanda Erdoğan ve çevresinde kümelenmiş, damat Berat Albayrak vasıtasıyla ekonomiyi yönlendiren bir odak diğer yanda ise hükümette Süleyman Soylu ve Hulusi Akar'ın başını çektiği ve hükümet dışında Bahçeli'yle işbirliği içinde polisi, askeri ve gayriresmî olarak mafyayı yönlendiren, işçileri, Kürt sorunu vb. ile Suriye, Libya vb. konularda belirleyici rol üstlenen başka bir kanat söz konusu.

Erdoğan Soylu çekişmesi sürüyor

Tayyip Erdoğan ve Süleyman Soylu arasındaki istifa olayının bir iktidar çekişmesi olduğunu daha önce ayrıntısıyla ortaya koymuştuk. Soylu'nun Erdoğan'a bağlılık söylemleriyle, Erdoğan'ın da Soylu'nun başarılarını övmesiyle meselenin üstü örtüldü sadece. Kavga bitmedi, canlı yayında Mehmet Metiner'le Süleyman Soylu arasında "İçişleri Bakanlığında FETÖ'cüler var" tartışması çıktı. Erdoğan'ın meclis fedailerinden Metin Külünk, Soylu'nun himaye ettiği Milli Beka Hareketi ile karakolluk oldu. Gerilim giderek kontrol edilemez şekilde tırmanıyor. Müge Anlı'nın bir şov programı ya da Rıdvan Dilmen'in hakemlerle ilgili başlattığı bir polemik bile bir anda Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak ile İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun adlarının sıklıkla telaffuz edildiği bir tartışmaya dönüşebiliyor.

Tarikat ve cemaatler gündemde: Dert ne din ne laiklik... Kavga iktidar kavgası

Tarikat ve cemaatler üzerinde de yoğun bir rekabet ve çekişme var. Muhalefetle bir şekilde dirsek temasına geçen herkes cezalandırılıyor. Furkan Vakfı'nın lideri Alparslan Kuytul ve çok sayıda müridin tutuklanması bunun bir örneğiydi. Süleymanlılar'ın bazı yurtlarının kapatılması, 2018'de Meral Akşener'i, 2019'da İmamoğlu'nu el altından des-

teklemelerinin bir bedeli olarak yorumlanıyor. Adnan Oktar'ın cemaati ve Uşşaki tarikatı ise görünürde iktidara tam anlamıyla biat içindeyken bir anda tasfiye oldular. Adnan hocanın rezil televizyon programlarında ifşa olan kirlili ilişkileri ve Uşşaki tarikatı liderinin küçük bir çocuğa cinsel tacizde bulunması belli ki sadece görünürdeki sebepler... Yoksa iktidarın bazı yayın organları Uşşaki tarikatını yerin dibine sokarken bazılarının ise böyle bir olay hiç olmamış gibi suspus olması nasıl açıklanır?

Bugün maşalar yarın paşalar

Sonuçta iktidarın çizdiği dairenin biraz dışına çıkan her yapıya operasyon yapılıyor. İsmailağa, İskenderpaşa, Menzil gibi iktidara biat etmiş birtakım Nakşibendi tarikatları ile her kandilde Erdoğan'dan aldığı telefonları canlı olarak Youtube kanalından yayınlayan, Genelkurmay Başkanı ile Ayasofya'da fotoğraf çektiren Hüsnü Bayramoğlu'nun nur cemaati gibi yapılar ise devletin resmî tarikatı-cemaati gibi hareket ederek ihya oluyorlar. Ama iktidara tam biat etmek bu alanda tetikçilik ve ihbarçılık rolünü de kabul etmek demek. Cübbeli Ahmet'in "Selefi dernekler silahlanıyor" iddiası cemaatler üzerindeki kavganın son dönemdeki en popüler konusu. "Silahlanma", "iç savaş" lafları havada uçuşuyor. Bu yapılar Türkiye'nin Suriye ve Libya politikası sayesinde devletin kanatları altında serpiydi geliştirdi. Adeta dokunulmazlık ka-

zandı. Bu politikalar çökerken ve bir makas değişikliği gündemdeyken bunun iç politikada yansımaları olmaması düşünülebilir mi? Peki sadece bu çöküşün bedelini bu dernekler mi ödeyecek? Şimdilik maşalar konuşuluyor. Bu politikanın mimarı ve uygulayıcısı paşaların ne zaman gündeme geleceği, onların nasıl inisiyatif alacağı, ne hamle yapacağı ise merak konusu.

AKP genel kurulu: Ufukta beliren savaş meydanı

Tüm bunlar olurken perde arkasında çekişen, birbirinin altını oyan, çatışan ve iktidar paylaşımı mücadelesi veren güçler için önemli bir savaş meydanı da ufukta belirmiş durumda. AKP'nin olağan genel kurulu yaklaşıyor. İl ve ilçe kongreleri yapılıyor. Erdoğan'ın her dört il ve ilçe başkanından üçünün değişeceği bir değişim sürecinin talimatını verdiği söyleniyor. Erdoğan partisine tam olarak hâkim olmak istiyor. Ama aynı zamanda da bazı anketler AKP kadroları içinde Erdoğan'dan sonra en popüler ismin Soylu olduğunu gösteriyor. Bu durum AKP'nin içini epey karıştıracak gibi gözüküyor.

Ancak bu mesele AKP'nin iç işi olarak görülmemeli. İstibdad içindeki gerilimler kopma noktasına yaklaştıkça mutlaka dışarıya, muhalefete doğru taşacaktır. Bu alan istibdada karşı hürriyet isteyen halk kesimlerinin bir şekilde gözünü dikmiş olduğu bir alandır. Bu alanda zaten Davutoğlu ve Babacan mevzi almış bekliyor. Ama bir ayakları hâlâ

iktidarın içinde. İyi Parti'nin Bahçeli ve MHP'nin yerine göz diktiği çok açık. Bahçeli ise cemaatin baş ideologlarından Mümtazer Türköne'yi içeriden çıkartarak elbette ki onun ülkücü ağabeyine vefa göstermekten fazlasını yapıyor. Erdoğan'a söven Alaattin Çakıcı'nın içeriden çıkartılıp Erdoğan için miting yapan Sedat Peker'in yurtdışına kaçması gibi bu olay da, Bahçeli'nin Erdoğan'a "ben sana değil sen bana muhtaçsın" mesajı olarak yorumlanabilir. Herkes yaklaşan deprem öncesinde hareket ya da kaçış rotasını şimdiden çiziyor. Bir anda tam bir köşe kapmaca oyunu başlayabilir.

İstibdadın çöküşü kendiliğinden hürriyet getirmez

Türkiye'nin düzeninin burjuva sınıf karakterini görmez ve kaba bir "tek adam" tanımlamasıyla her şeyi anlamaya çalışırsanız, iktidarın içindeki çelişkiler dışa yansıdığına, bundan "tek

adam" rejiminin değişeceğine dair boş umutlara kapılabilirsiniz. Daha önce olduğu gibi kendinizi Erdoğan'ın "Türkiye ittifakı" sözüyle umutlanırken bulabilirsiniz. CHP'si, İyi Parti'si hatta pek çok solcu nasıl da heyecanlanmıştı... Hâlbuki "Türkiye ittifakı" söylemi sermaye egemenliğinin çürüten ve çöken istibdadın altında kalmaması için bir çıkış yoludur. İstibdadın ortakları aralarında barışınca derhâl unutulmuş ve unutturulmuştur. Yarın Soylu ya da Bahçeli, Erdoğan'ın karşısına geçerse bu yine "tek adam" rejimini bitirmek için falan olmayacaktır. İstibdada karşı hürriyet ne iktidarın kendi iç çatışmalarıyla ne de düzen muhalefetine bu çatışmalara şu ya da bu yoldan taraf olmasıyla kazanılabilir. İşçi sınıfı ve emekçi halkın bu gerçeği anlaması ve düzen partilerinden kopması elzemdir.

Doğu Akdeniz'de masalın sonu ve çözümün yolu

21 Ağustos Cuma günü Karadeniz'de doğalgaz bulunma haberi geldiğinde herkes bulunan gazın kaç metre küp olduğunu, ne zaman çıkartılabileceğini vesaire tartışırken gözlerden kaçan başka bir gelişme aynı gün ve tam tersi bir istikamette gerçekleşiyordu. Libya'da Türkiye'nin desteklediği Sarraç hükümeti, Türkiye'nin darbeci dediği ve düşman belleği Hafter'in Libya Ulusal Ordusu ile ateşkes imzalıyordu. Bu, Türkiye'de iktidarın Libya'da izlediği siyaset açısından hiç istemediği bir gelişmeydi. Libya'dan başlayarak Antalya körfezine kadar sürecek geri çekiliş böyle başladı.

Libya'dan Meis açıklarına, oradan Antalya limanına

Libya'da ateşkes Türkiye'yi saf dışı bırakıyor, Libya'da çatışan tarafları Fas'ta gerçekleştirilecek olan "diyalog toplantısı" masasında bir araya getiriyordu. Türkiye bu durumu tersine çevirmek için Sarraç hükümetinde içişleri bakanı olan Fethi Başağa'yı devreye sokmak istedi. Ama o da Sarraç tarafından hem de Başağa tek başına Ankara'ya gelip Hulusi Akar'la görüştüğü sırada görevden alındı. Sonra göreve iade edildiyse de bu

sefer Sarraç toptan hükümetin istifa edeceğini açıklayarak topu tekrar Fas'taki görüşmelere attı.

Erdoğan ve Akar, Libya'da kaybedince hattı Meis açıklarına çekti. Ancak burada da çok fazla direnemedi. Yunanistan'ın hak iddia ettiği bölgede donanmanın eşliğinde sismik araştırmaya gönderilen Oruç Reis gemisi, Türkiye ile Yunanistan'ı savaşın eşliğine getirdikten sonra 12 Eylül'de tekrar Antalya'ya çekildi. Bir gün önce savaştan bahseden, Meis'ten başlayarak teker teker adaları fetheden paşalar, diyalogun ve diplomasiye öneminden bahsetmeye başladı. Doğu Akdeniz'de Almanya araya girmiş, ABD ise her zaman olduğu gibi havuç sopa politikasıyla Türkiye'deki iktidarı hizaya çekmişti. ABD bu süreçte hem Yunanistan ve Mısır arasında deniz yetki alanları anlaşması imzalanmasına aracı olmuş hem de Meis'i bu anlaşmanın dışında bırakarak Türkiye'ye bir onurlu çekiliş yolu açmıştı.

Erdoğan için darbeci Sisi ile görüşme, katil Netanyahu ile normalleşme zamanı

Erdoğan ve Akar, ABD'nin açtığı yoldan geri çekilirken artık Mısır'la anlaşma yaparak kayıp-

larını telafi etmenin yollarını arıyor. Erdoğan, Mısır ile gayriresmî görüşmelerin olduğunu açıklıyor. İktidarın dün Sisi'ye darbeci katil dedirttiği medya, yine aynı iktidarın talimatıyla Mısır'la normalleşme propagandası yapıyor artık. Mısır'la normalleşme girişimleri İsrail'le işbirliğine giden yolun da giriş kapısını oluşturuyor. Şimdi darbeci Sisi'ye Türkiye ile anlaşmanın Yunanistan'la anlaşmaktan daha kârlı olduğunu, İsrail'e ise Filistin'den çaldığı gazı Türkiye üzerinden satmasının Kıbrıs ve Girit üzerinden satmaktan daha az maliyetli olduğunu anlatma zamanı!

Masalın sonu

Devrimci İşçi Partisi, "Libya'ya asker gönderilmesine hayır!" başlıklı bildirisinde gelinen bu yeri neredeyse bir yıl öncesinden öngörmüştü: "Bu anlaşmanın asıl amacı en yoğun hidrokarbon rezervlerinin bulunduğu bölgede, İsrail'in Filistin halkından çaldığı gazın Güney Kıbrıs ve Girit üzerinden Avrupa'ya ulaştırılmasını engellemektir. Bir başka ifadeyle Türkiye söz konusu hamleyi İsrail'in Filistin halkından çaldığı gazı Türkiye üzerinden taşımak için yapmaktadır." Mehter marşları eşliğinde, savaş senaryo-

larıyla, oyun bozan, küresel güç olan Türkiye masallarının vardığı yer sonunda yine burası olmuştur. Sonuçta günümüz dünyasında savaş hakkında konuşmak bedava, savaşmak ise dolardır. Tüm bu gelişmeler de Türkiye'nin merkez bankasındaki döviz rezervlerinin suyunu çektiği bir dönemde yaşanmıştır. Dolayısıyla yine öngördüğümüz gibi dolar ve petrolün ağır basmıştır.

Çözümün yolu

Devrimci İşçi Partisi'nin baştan beri gösterdiği alternatif de yine aynı bildiride ifade ettiğimiz gibi yerli yerinde durmaktadır: "Türkiye emekçi halkı dostunu İsrail'e karşı direnen Filistin halkında, Sisi diktatörlüğüne karşı devrimin közünün sönmesine

izin vermeyen Mısır'ın işçileri ve emekçilerinde, devrime kalkışan Lübnan'ın, Cezayir'in, Sudan'ın, Irak'ın, İran'ın emekçi halklarında bulacaktır. Tüm bu emekçi halkları birleştirecek olan ise, 6. Filo'nun Akdeniz'den kovulması, İngiliz üslerinin Kıbrıs'tan sökülmesi, Irak'ta tek bir emperyalist askerin kalmaması, İncirlik'in, Kürecik'in kapatılması, Türkiye'nin NATO'dan çıkması, tüm bölge çapında anti-emperyalist anti-Siyonist bir birleşik cephenin inşası, İsrail'in yıkılması ve işbirlikçi, müstebit iktidarların devrilmesidir! Çözüm tüm halkların kendi kaderini tayin hakkının tanınması üzerinden yükselecek bir Ortadoğu Sosyalist Federasyonu'dur! İşte bu, uğrunda savaşılacak bir davadır. Bu yol tüm halkları barışa ve esenliğe ulaştıracak tek yoldur!"

10 Ekim katliamının 5. yılı: Sorumluları unutmamak, hesabını soracağız!

103 insanımızın yaşamını yitirdiği, yüzlerce cesinin yaralandığı 10 Ekim Ankara Gar katliamının üzerinden 5 yıl geçti. Türkiye tarihindeki emekçilere ve ezilenlere yönelen bu en büyük, en kanlı saldırıda her milliyetten her mezhepten şehitler verdik. Cenazelerimiz başkentten, ülkenin bütün bölgelerine yayıldı. Geriye ise acıların, isyanın, öfkenin yanında aradan geçen bunca zamana rağmen henüz sorulmamış büyük bir hesap kaldı.

2015 yılını Türkiye, birer yıl arayla yaşadığı iki büyük halk isyanının ve büyük bir yolsuzluk sarsıntısının ardından, Ortadoğu'da sıcak savaşın eşliğine geldiği olağanüstü koşullarda karşıladı. 7 Haziran seçimlerinde AKP en büyük siyasi yenilgisini alarak meclis çoğunluğunu yitirdi fakat iktidarı bırakmadı. 2013'ten beri süren çatışmazlık süreci sonlandırılarak Kürt savaşı yeniden başlatıldı. Hükümet savaşın ölçeğini büyütürken, ülkede şovenizmi kışkırtarak ve kitleleri istikrar arayışına iterek 1 Kasım'da yeniden seçim dayatmasında bulundu. İŞİD bu süreçte eylemleriyle devletin ve AKP'nin yanında bilfiil yer aldı ve sırasıyla Diyarbakır, Suruç ve Ankara'da büyük katliamlar gerçekleştirdi. Bu saldırıların tamamı devletin gözetimi altında, hükümetin o dönemki politikalarının bir ürünü olarak gerçekleşti.

Nitekim iktidarın katliamlardaki sorumlul-

ğu soruşturma süreçlerinde ortaya çıkan birçok delille gözler önüne serildi. Göstermelik olarak kurulan mahkemelerde ise bu deliller, istihbarat raporları sümen altı edildi, gerçek sorumlular hiçbir zaman yargılanmadı. İktidar katliamlar karşısındaki tutumunu aradan geçen yıllarda katliam anmalarına yasaklar getirerek ortaya koymaktan çekinmedi. Yasaklara rağmen kaybettikleri yoldaşlarını anmak isteyenler polis saldırılarına uğradı, gözaltına alındı. Bugün bile çok sayıda insan bu anmalara katılmak istedikleri için yargılanıyorlar.

Dostu düşmanı ayıralım!

10 Ekim katliamı, Türkiye'nin Suriyeleştiği, siyasetin bombalarla şekillendirildiği bir dönemin önemli uğraklarından biri. O günlerde halkın kanı üzerinden kendi ikballerini inşa edenler bugün de emekçilerin ekmeğe ve hürriyet taleplerini bastırmak için koyu bir istibdadı sürdürmektedirler. Düzenlerine zeval gelmemesi için iktidarın her daim payandası olan sahte muhalefet de, o günlerde iktidar koltuklarında otururken bugün güya muhalefete geçenler de bütün bu sürecin bir parçası ve suçların ortağıdır.

Tarihten ders almalıyız. Başta CHP olmak üzere mevcut burjuva siyasi akımların hepsinin iktidarında Maraş gibi, Madımak gibi, 19 Aralık gibi pek çok katliam oldu. Üzerinden birçok hükümet geldi geçti, hiçbirinin hesabı hâlâ kapanmadı. Burjuva siyaseti içinde ehveni şer arayarak, AKP iktidarına karşı 10 Ekim'in baş sorumlularından olan Davutoğlu ile aynı cepheye düşerek ne 10 Ekim'in hesabını sorabilir ne de yeni katliamların önünü nihai olarak kesebiliriz. Eğer katliamların hesabını gerçekten sormak istiyorsak, dostu düşmandan ayırmak zorundayız. Hesabı ancak emekçi halkın bağışsız siyaseti ve mücadelesi ile sorabilir, katliam defterlerini kapatabiliriz.

Filistin Dostları'ndan İsrail konsolosluğu önünde eylem:

"Trump'ın emperyalist planına ve İsrail'le normalleşmeye hayır! Yaşasın İntifada!"

Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları Platformu, İkinci İntifada'nın 20. yılına, Sabra ve Şatilla katliamlarının 38. yılına denk gelen bu süreçte, Trump'ın "100 yılın anlaşması" adı altında giriştiği, sadece Filistin halkına değil tüm bölgeye esaret ve kan getirecek emperyalist plana ve İsrail'le normalleşme çabalarına karşı 25 Eylül Cuma günü, İstanbul'da İsrail konsolosluğu önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Devrimci İşçi Partisi'nin de katıldığı eyleme basın ve halk yoğun ilgi gösterdi.

Platform, eylemde "Yıkılsın Siyonist İsrail devleti", "İsrail'e boykot Filistin'e özgürlük", "Elçi defolsun ilişkiler kesilsin" sloganlarıyla İsrail'i telin etmenin yanında Türkiye hükümetinin de içi boş söylemlerle İsrail'i kınamanın ötesine geçerek somut adım atması gerektiğini vurguladı. "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" sloganını ve Türkiye'nin NATO'dan çıkması talebini yineleyerek Trump'ın "100 yılın

planı" adlı işgal ve saldırı planına karşı mücadele çağrısında bulundu.

Ayrıca Filistin Dostları Corç İbrahim Abdullah ve Ahmet Saadât şahsında tüm Filistinli tutsaklara özgürlük talebini de yükseltti. Türkiye ile birlikte dünyanın çeşitli yerlerinde benzer eylemler yapmakta olan tüm Filistin dostlarına ve Filistin dostu örgütlere dayanışma ve selamlarını gönderdi.

Filistin Dostları, Türkiye'deki iktidarın söylemleri ile eylemlerinin birbirini tutmadığını, "birkaç yıl önceki Türkiye-İsrail normalleşmesini de, yıllardır katlanarak artan ticaret rakamlarını da, iki ülke arasındaki istihbarî ve askerî işbirliğini de, Mavi Marmara davasının düşürülmesini de unutmamak gerekir. Artık Filistin halkını Doğu Akdeniz'in doğalgaz pazarlıklarında kullanmayı bırakın! Size defalarca söylediğimiz gibi, elçiyi kovun! İsrail ile ticareti durdurun! İsrail ile her türden işbirliğine bir son verin!" sözleri ile teşhir etti.

Amerika

ABD başkanlık seçimi
Karakolda biter!

ABD başkanlık seçimi ülkeyi ağır bir siyasi kriz tehlikesi ile karşı karşıya bıraktı. 3 Kasım'da yapılacak seçimlerde Donald Trump hem hileyle hem de mızıkçılığa hazırlanıyor. Hile ikili. Birincisi, beyaz olmayan seçmenlerin (ki seçmenlerin üçte birini oluşturuyor bunlar ve çoğu Trump karşıtı) oy kullanmasını zorlaştırmak için elden gelen yapıyor. İkincisi, Posta İdaresi başındaki Trump yanlısı yönetici, postayla kullanılan oyların seçim kurullarının eline kanuni süre dolduktan sonra geçmesi için hazırlıklar içinde. Çünkü Trump'ın taraftarları Koronavirüse daha az aldırıyor. Posta ile oy kullanacaklarda Demokratlar ağırlıklı olacak.

Trump bunlara rağmen seçilmek için yeterli oyu alamazsa, posta yoluyla verilen oylarda hile yapıldığını iddia edecek. Daha bugünden söylüyor bunu. Böylece "hile yapıldı" iddiasıyla seçimin sonucunu kabul etmeyecek. Bunun silahlı sokak gösterilerine, çatışmalara, askerlerin Trump tarafından görevlendirilmesine kadar gidebileceği açık.

Bütün bunların üzerine bir de Trump son günlerde büyük bir fırsat ele geçirdi. ABD'de böyle vakalarda son söz Yüksek Mahkeme'nindir. Mahkemenin görece ilerici bir kadın yargıcı geçtiğimiz günlerde hayatını yitirdi. Şimdi Trump'a mahkemeye yeni bir yargıç tayin etme fırsatı doğdu. Böylece mahkemede Trump yanlısı bir çoğunluk doğması sağlanacak. Yanışmacı Trump, hakem onun avucunda!

Bütün bunları Trump'ın kişiliğine bağlamak çok yanlış. Söz konusu olan, dünya 2008'den beri derin bir ekonomik krizde olduğu için çıkmaza girmiş olan Amerikan burjuvazisinin bir bölümünün çözümü milliyetçilikte arıyor olması. Bu çıkmaza çözüm olarak geliştirilen milliyetçi, hatta ırkçı doğrultu, faşizmin tarihi programını taklit ediyor. Trump, adım adım faşizmin sokak gücü olan milis kuvvetlerini de oluşturmaya çalışıyor.

Öte yanda, patronların diğer partisi Demokratların adayı Joseph Biden ise bir ayağı çukurda denem türden biri, Koronavirüs

korvusundan ne yapacağını şaşırılmış durumda. Demokratların tek şansı Trump'ın Koronavirüs karşısında korkunç kötü bir performans sergilemiş olması.

Yine de, Trump mızıkçılık yapmasına gerek kalmadan seçimi kazanabilir. Çünkü burjuvazinin çok önemli kesimlerini kendine bağladı. İşçi ve köylüye de demagojik bir ustalıkla hitap ediyor.

İşçi sınıfı ne yapmalıydı?

Bu yıl, ABD burjuvazisinin iki parti sisteminden kopmak için çok elverişli bir yıld. Amerika'da son dört yılda büyük bir sola kayış ve dev kitlesel eylemler yaşandı. 2020'de bu, Koronavirüs salgınının orta yerinde bir halk isyanına dönüştü. Bir işçi sınıfı adayının öne sürülmesi ve bunu uzun soluklu kılmak üzere bir kitlesel işçi partisi kuruluşuna girilmesi için gayet uygun bir ortam vardı. Maalesef, kariyerleri icabı Demokrat Parti'ye göbekten bağlı olan sendika bürokrasisinin yanı sıra düzen sosyalistleri önemli bir engel olarak yükseldi. Demokrat Parti içinde yer alan reformistler de desteğini Wall Street'in adayı Biden'a kaydırdı.

İşçi Partisi Yolunda Birleşik Cephe Komitesi (United Front Committee for a Labor Party-UFCLP) içindeki yoldaşlar en doğru yolda ilk adımları atmaya çalışıyorlar. Yolları seçimden sonra açılacaktır. Çünkü Amerikan işçi sınıfının faşizm karşısında ihtiyacı olan iki araç tam da bunlardır: Bir sınıf partisi ve Birleşik İşçi Cephesi!

Asya

Hiroşima ve Nagazaki'nin 75.
yıldönümünde Japonya'da
savaş karşıtı etkinlik

Japonya Devrimci Komünist Birliği (JKDB) ve Zengakuren (Japon Öğrencileri Özerk Birlikleri) her yıl önemli bir savaş karşıtı etkinlik düzenliyor. Hiroşima ve Nagazaki'ye ABD tarafından atılan atom bombalarının 75. yıldönümüne denk gelen 58. Uluslararası Savaş Karşıtı Toplantı Japonya'nın Tokyo şehrinde 2 Ağustos'ta düzenlendi. Tokyo'yla eş zamanlı olarak Okinawa, Osaka, Sapporo, Nagoya, Kanazava ve Fukuoka şehirlerinde de toplantılar gerçekleştirildi. Toplantılar sırasında 21. yüzyıl dünyasının savaş, yoksulluk ve baskılar altında bir krizle boğuştuğu vurgulanarak devrimci bir dönüşüm için yapılması gerekenler tartışıldı. Bu yönde bir mücadele için sözleşen katılımcılar ayrıca Japon hükümeti-

nin Trump'ın talepleri doğrultusunda Kuzey Kore ve Çin'deki "düşman üslerine" saldırı yapabilme kabiliyetine kavuşma hedefine karşı verdikleri kavgayı da sürdüreceklerini ilân etti. Toplantılar sırasında Devrimci İşçi Partisi'nin Türkiye'den gönderdiği mesajın yanı sıra Yunanistan'dan EEK ve Rusya'dan RPK'nın dayanışma metinleri de okundu. DİP'in Nâzım'ın Kız Çocuğu şiirinin unutulmaz dizeleri ile başlayan mesajında küresel ekonomik krizi emekçi kitleler lehine çözmek ve faşizmin ve olası bir dünya savaşının yıkım tehlikesine karşı insanlığı korumak için ulusal düzeyde devrimci partilerin ve uluslararası ölçekte devrimci bir enternasyonalin inşasının önemi vurgulandı.

Dünya

Nefes alamayan dünya halkları, öldüren kapitalizme isyan ediyor

Tüm dünya halkları pandemiye karşı ölüm kalım savaşı verirken bu mücadelenin tek boyutlu olmadığı açık biçimde ortaya çıktı. Mücadelenin salgına karşı olduğu kadar kapitalist hükümetlere, patronlara ve onların baskı aygıtlarına karşı da olduğunu işçi sınıfı ve emekçi halk tüm dünyada tecrübe ediyor.

Brezilya'da posta
çalışanlarından büyük grev

Brezilya'da Bolsonaro hükümetinin bir süredir uluslararası tekellere satarak özelleştirme niyetini saklamadığı Devlet Posta İşletmesi'nin çalışanları,

17 Ağustos'ta başlattıkları süresiz ulusal grevi 36 günün ardından 21 Eylül'de sona erdirdi. Grev, devlet şirketinin 2021'e kadar geçerli olması gereken toplu sözleşme maddelerinin 79'undan 70'ini iptal ettiğini açıklamaları üzerine başlamıştı. 100 bine yakın posta işçisi, Yüksek İş Mahkemesi kararları ve sendikaların pasif tavrı sebebiyle işe dönmek zorunda kaldıysa da bu 1995'ten beri yaptıkları en büyük eylemleri ve derslerle dolu bir süreçti. Ufuktaki toplu işten çıkarma ve özelleştirme planlarına karşılıysa mücadele bitmiş değil.

Fransa'da Sarı
Yelekliiler yeniden
meydana indi

Geçtiğimiz iki yıl boyunca Fransa sokaklarını dolduran Sarı Yelekliiler, Koronavirüs salgını nedeniyle düzenledikleri gösterilere ara vermişlerdi. Eylül ayında başta Paris olmak

üzere, Fransa'nın farklı şehirlerinde bir kez daha Macron'un uyguladığı kemer sıkma politikalarına karşı meydanlara indiler. Salgının etkisiyle önceki gösterilere kıyasla daha az kitlesel olsa da, Fransa'nın yeni mücadelelere gebe olduğunu bir kez daha göstermiş oldular.

Lübnan'da gösteriler sürüyor

Tarihinin en büyük ekonomik krizlerinden birini yaşayan, 2018'den beri dünyayı dolaşan isyan ve devrim dalgasının en ciddi şekilde sarstığı Lübnan'da, 4 Ağustos'ta gerçekleşen ve çok sayıda insanın yaşamını yitirmesine yol açan patlamının üzerinden haftalar geçmesine rağmen soruşturmada dişe dokunur hiçbir ilerleme kaydedilmemesi karşısında halk, sorumluların bulunması ve hesap vermesi için Eylül ayında da gösterilerine devam etti. Eylül ayının başında Beyrut'a giden Fransa Cumhurbaşkanı Macron da gösterilerden nasibini aldı. Fransa'nın Lübnan Büyükelçiliğinin önünde toplanan halk,

Lübnan asıllı Corç Abdallah'a özgürlük talebini yükseltti.

Irak'ta sağlık çalışanlarından eylem

Koronavirüs salgınının en ağır şekilde yaşandığı ülkelerden biri olan Irak'ta sağlık çalışanları, Türkiye'de olduğu gibi sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, ağır çalışma koşulları ve yeterli istihdamın olmaması nedeniyle eylemler düzenledi. Sağlık çalışanları için yeterli koruyucu tedbirlerin alınması, sağlık çalışanı atamalarının artırılması talebini yükselttiler.

Kolombiya'da polis şiddetine karşı gösteriler

Kolombiya'da 9 Eylül'de "Boğuluyorum" diye yalvarmasına rağmen iki polisin elektrik tabancasıyla şok vermeye devam ettiği görüntüleri ortaya çıkan Javier Humberto Ordóñez'in hayatını kaybetmesi büyük bir öfke dalgasını tetikledi. Koronavirüs salgınının turizme bağımlı

ekonomiyeye ağır hasar verdiği ülkede gösteriler giderek Iván Duque hükümetinin emekçilere karşı saldırı politikalarını hedefe koyan protestolara dönüştü.

Honduras'ta halkın öfkesi yükseliyor

2018-2019 döneminde devrim ve isyan dalgasının ülkeden ülkeye gezerken kısacık da olsa uğradığı Honduras'ta özelleştirme yanlısı Juan Orlando Hernández yönetimine karşı yoğun gösteriler düzenleniyor. 15 Eylül Bağımsızlık Günü anmaları yolsuzluğa, ekonomi ve sağlık politikalarının başarısızlığına karşı gösterilere dönüşürken sokağa çıkma yasağına rağmen sadece başkentte bile 20 bine yakın insan gösterilere katıldı. Kamu sağlık harcamalarında ortaya çıkan yolsuzluk ve yetkililerin yüksek seyreden sayılar için halkı suçlamasıysa halkın öfkesini daha da artırmış durumda.

Öğrencinin eğitim hakkına, eğitim emekçisinin kazanılmış haklarına saldıranlara karşı birlikte mücadele!

21 Eylül tarihinden itibaren okul öncesi ve birinci sınıf öğrencilerini kapsayacak şekilde yüz yüze eğitim başladı. Diğer kademelerdeki öğrenciler ise uzaktan eğitime 31 Ağustos'tan bu yana devam ediyor. İktidar, salgın sürecinin başından beri her alanda izlediği yanlış politikalarla ülkeyi uçurumun kenarına sürüklerken, eğitim alanında da aksinin yaşanması beklenemezdi. Milli Eğitim Bakanlığının (MEB) aldığı kararlar her geçen gün yeni bir sorun doğuruyor. Bu sorunlar milyonlarca öğrenciyi ve eğitim emekçisini mağdur etmeye devam ediyor.

Yaz boyunca hatta okulların açılacağı duyurulan 31 Ağustos'a günler kala yüz yüze eğitimin başlayacağı, bunun için gerekli hazırlıkların yapıldığı söylendi durdu. Ancak seminer dönemi öğretmenler okullara gitmeye başlayınca anlaşıldı ki okulların kapandığı Mart ayından beri okulları açmak için tam olarak hiçbir şey yapılmamış. Bırakın sınıfları ve buna bağlı olarak müfredatı seyreletmeyi, yeterli öğretmen atamayı veya boş imam hatipleri ve diğer kamu binalarını kullanacak şekilde düzenleme yapmayı, binaların dezenfeksiyonu için bile okullara başınızın çaresine bakın denmiş, temizlik malzemesi bile gönderilmemiş. Bu durumun doğal sonucu olarak bu eğitim yılı da uzaktan eğitimle devam ediyor.

Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, uzaktan eğitim için kullanılan Eğitim Bilişim Ağı'nı (EBA) öve öve bitiremezken daha birkaç gün önce bu ağın çöküşüne şahitlik ettik. Milyonlarca öğrenci ve öğretmen ağa giriş yapamadı. Ziya Selçuk ise yaptığı açıklamada yaşanan bu sorunun öğrencilerin EBA'ya yoğun talep gösterdiği için olduğunu ve bunu bir başarı olarak gördüğünü söyledi. Ziya Selçuk'un alay edercesine yaptığı bu açıklamanın ardından MEB adına yapılan bir başka açıklamayla problemin "siber saldırı" sonucu yaşandığının söylenmesi durumu daha da gülünç hale getirdi. EBA'nın çökmesi ne bir başarıdır ne de bir siber saldırının sonucudur. Yaşanan, yeterli altyapı sağlanmaksızın başlatılan uzaktan eğitim politikası-

nın çöküşüdür. Oysa milyonlarca öğrencinin, bu ağı aylarca aktif olarak kullanacağı hesaba katılarak sunucular güçlendirilebilir, yaşanan mağduriyetin önüne kolayca geçilebilirdi. Özetle MEB'in beş buçuk ay boyunca doğru düzgün yaptığı tek hazırlık özel okulların işlemesi, müşteri kaybetmemesi üzerineymiş.

Uzaktan eğitimle fırsat eşitsizliği MEB eliyle daha da derinleşti

EBA'nın çökmesinin yanı sıra esas sorun teknolojik yetersizlikler nedeniyle sisteme hiç giriş yapamayan milyonlarca öğrencinin eğitim hakkının engellenmesi. Milli Eğitim Bakanlığı uzaktan eğitim kararı aldıysa, eğitime erişim için gerekli tüm şartları sağlamakla ve bütün öğrencilerin eğitime dahil olabilmeleri için yetersizlikleri tespit edip gidermekle yükümlüdür. Bunun sağlanmadığı durumda zaten var olan eğitimdeki fırsat eşitsizliğinin daha da derinleşerek bir uçurum haline geleceğini tahmin etmek zor değildir.

EBA'ya erişim sağlayabilen devlet okullarındaki öğrenciler ise özel okullardaki yaşlıtlarına göre tam yarı yarıya daha az ders görüyor. EBA'nın kaldıramayacağı gerekçesiyle örneğin haftalık 40 saatlik ders, uzaktan eğitimle 20 saate çekiliyor, bu dersler de 40 dakikadan 30 dakikaya indiriliyor. Müfredat ise aynı bırakıldığı için bu öğrencilerin haftada minimum 40 saat ders gören özel okul öğrencilerine yetişme şansı tama-

men ortadan kalkıyor. Anlaşılan MEB yazı boş geçirmemiş, özel okulları cazip kılmamanın yöntemini devletteki öğrencilerin eğitimini kısıtlayarak bulmuş. Bu sayede öğretmenlere ek ders ödemesi de yapılmadığı düşünülürse bir taşla iki kuş vuruyor.

Eğitimin her alanında sorun var!

Her sene olduğu gibi bu sene de eğitimin en büyük sorunlarından biri olan sınavlar, salgının etkisiyle daha da yakıcı bir hale geliyor. Üniversite ve lise için sınava girecek öğrenciler ise bir belirsizlik ve umutsuzluk haliyle sınava hazırlanıyorlar. Belirsiz diyoruz çünkü daha sınavda öğrencilerin sorumlu olacağı konular dahi belli değil. Ziya Selçuk sınava girecek öğrencilerin sorumlu olacağı konuların yılbaşında açıklanacağını söyledi. Yani sınava hazırlanan öğrenciler en iyi ihtimalle yılbaşında sınavda hangi konulardan sorumlu olacaklarını öğrenecekler. Bu belirsizliğe rağmen sistemin öğrencileri soktuğu yarış devam ediyor.

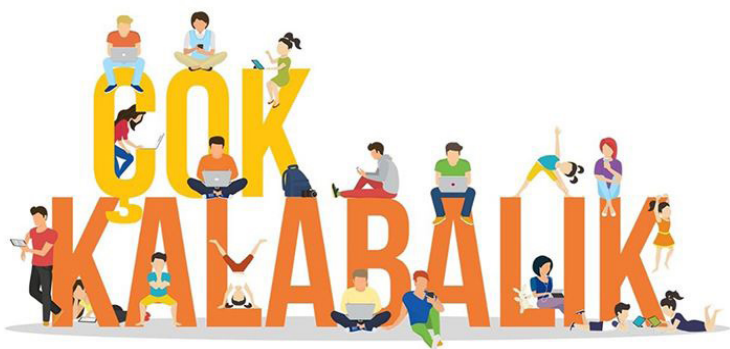
Sınava hazırlanan birçok öğrenci EBA üzerinden verilen eğitim yetersiz kaldığı için dershanelere ve özel derslere gitmek zorunda kalıyor. Bu da eğitim alabilmek adına sağlığını tehlikeye atmak anlamına geliyor. Dershane binaları çoğunlukla küçük ve apartmandan eğitim emekçilerinin ne de öğren-

melerin sağlığını korumak mümkün oluyor. Özel dersler ise çok daha fazla risk barındırıyor. Çünkü özel dersler resmi olmadığı için herhangi bir denetime de tabi değiller. Elbette özel ders ve dershanelerin maliyetini de hepimizin ailesi karşılayamıyor. Parasız ve nitelikli eğitimin olmaması sağlığımızı da geleceğimizi de riske atıyor.

İlk ve ortaöğretimde yaşanan sorunların benzerini üniversiteler de yaşıyor. MEB'e benzer şekilde Yükseköğretim Kurumları (YÖK) da iktidarın politikalarını eğitime birebir yansıtıyor. Bu politikaların temelinde plansızlık yatıyor. Öyle ki YÖK üniversitelerin açılıp açılmayacağı konusunda bile bir plan ortaya koymadı. Önce her üniversitenin kendi kararıyla uzaktan, yüz yüze veya hibrit şekilde açılması kararı verildi. Sonra bundan vazgeçildi, yüz yüze eğitimin tehlikeli olduğu gerekçesi ile bütün üniversitelerin uzaktan eğitimle açılması kararlaştırıldı. Bütün üniversitelerin 2020-2021 güz dönemini uzaktan eğitimle gerçekleştireceği bu şekilde kesinleşmiş oldu. Planlanana göre her üniversite kendi sistemini kullanarak uzaktan eğitimi gerçekleştirecek. İlk ve ortaöğretim öğrencileri gibi üniversite eğitimi alan birçok öğrencinin de yetersiz imkânlar dolayısıyla bu eğitimden mahrum kalacağı oldukça açık. Tıpkı MEB gibi YÖK'ün de bu konuda attığı herhangi bir somut adım yok.

Öğrenciler ve eğitim emekçileri omuz omuza mücadeleye!

Mağdur olan sadece öğrenciler değil. Eğitim emekçileri bir yandan canları hiçe sayılarak özel okullarda, dershanelerde ve özel derslerde eğitim verirken bir yandan da iktidarın saldırılarına maruz kalıyorlar. Ziya Selçuk, geçtiğimiz günlerde "Eğitimde asıl yük öğretmen maaşlarıdır. Öğretmen maaşlarından dolayı yatırıma fırsat kalmıyor" şeklinde bir açıklama yaptı. Bu açıklamadan birkaç gün sonra da MEB, öğretmenlere ödenen ek ücretlerde indirimle gidileceğini duyurdu. Özelleştirme artsın diye özel okullara verilen teşvikler, patronlara peşkeş çekilen kamu arazileri, kamu bütçesiyle kurtarılan batan özel okulların devasa maliyetleri değil de öğretmen maaşları mı yük? İktidarın politikaları önümüzdeki dönemde de hem öğrencileri hem de eğitim emekçilerini mağdur etmeye devam edecek. Böylesi zor bir dönemde öğrencilerin eğitim haklarına, eğitim emekçilerinin ise kazanılmış haklarına saldıran iktidar, bizlere tek kurtuluşun ancak mücadeleyle mümkün olduğunu hatırlatmaktadır. Lise öğrencisi, üniversite öğrencisi, eğitim emekçisi bu saldırılara karşı omuz omuza mücadele edelim.

Şu an yüz binlerce öğretmen ve öğrenci EBA'da. Yoğunluk yüzünden sorun yaşamış olabilirsiniz!

İstanbul İkitelli'den işsiz bir öğrenci

Bu düzen bize işsizlik ve geçim derdi dayatıyor!

Merhaba arkadaşlar. Ben meslek lisesinden yeni mezun olmuş, üniversiteye yeni yerleşmiş bir kardeşinizim. Hayatın gittikçe pahalılaştığı ve neredeyse borçsuz hanenin kalmadığı ülkemizde, aileme destek çıkmak ve borçlarımızı ödeyebilmek için uzun bir süredir iş arayışındayım. Son se-

nemde meslek lisesi stajımdayken, pandeminin başlamasıyla, staj hakkımız devlet tarafından korunmadığı için şirketlerde ilk gözden çıkarılanlar yine biz stajyerler olduk. Genç işsizliğinin resmi verilere göre bile %25 olduğu bu pandemi döneminde, iş bulmak çoğumuz için çok zorlayıcı bir süreç. Bu sü-

reç sizin de fark edebileceğiniz gibi biz gençleri daha depresif, umutsuz ve kendine güvensiz bir hale getiriyor. Gençler olarak kendimizi donatabileceğimiz, hobiler edinebileceğimiz bu yaşlarımızda kaçımız konsere gidebiliyor, spor yapabiliyor, sanatla uğraşacak imkânlara erişebiliyor? Bu imkânlarla sa-

hip olmak bir yana, daha geçimimizi sağlamak için bile iş bulamıyoruz. Üstelik hiç böyle kaygıları olmayan insanlar bizi suçlayabiliyorlar. İşsizliğin sebebi sanki bizmişiz gibi davranabiliyorlar. Bizler de zaman zaman kendimizi sorgulayıp, kendimizi hatalı hissedebiliyoruz. Ama hatalı olan biz de-

ğiliz, hatalı olan bu düzendir. İşsizliğin doğal bir durum veya bizim suçumuz olduğunu bize dayatmaya çalışanlara asla aldırmış olmameli ve gelecekte umudumuzu kaybetmemeliyiz. Gençler olarak bize işsizlik ve geçim derdi dayatan bu düzene karşı mücadele etmeliyiz.

Mustafa Suphi'nin mirasçısı dediğin dünya devrimini savunur!

Bu yıl 10 Eylül Türkiye Komünist Fırkası'nın kuruluşunun 100. yıldönümü idi. Türkiye'nin modern anlamda kurulan ilk partisi, CHP'den bile eski olan bu parti, önce o dönemin yerleşik siyasi diline uygun olarak Türkiye Komünist Fırkası adını aldı. Kurucu önderlik, en başta Mustafa Suphi olmak üzere 28-29 Ocak 1921 gecesi Trabzon açıklarında katledildikten sonra parti adım adım çizgi değiştirdi, İstanbul'daki Şefik Hüsnü ekibinin eline geçti. Adı da dildeki değişikliğe de paralel olarak Türkiye Komünist Partisi oldu. "Parti" dönemi, "Fırka" döneminden farklı olarak bizim için Şefik Hüsnü dönemi ve sonrasıdır. Burjuvazinin Kemalist ideolojisinin peşine takılmış, sosyalizmi yakın dönem görevler arasından çıkarmış, Türkiye'deki ezilmiş halklara sırt çevirmiş, reformist ve milliyetçi bir partidir artık yeni parti.

Biz Türkiye Komünist Fırkası'nın mirasçısıyız. Bugün Türkiye'de "komünist" adını kullanan ve tarihi komünist partisi ile hiçbir ilişkisi olmayan bir dizi parti ve hareket var. Bunlar 100 yıl önce Mustafa Suphi'nin kurduğu parti de onlar gibi "komünist" adını taşıdığı için TKF'nin mirasçısı olduklarını iddia ediyorlar, hatta onun gerçek sahibi olma konusunda birbirleriyle yarışıyorlar. Bazısı sanki kendi partileri salt "komünist" adını taşıyor diye 1920'yi kendi kuruluşları gibi sunuyorlar.

Ama partilerinin ne programı, ne örgütlenme tarzı, ne de siyasi stratejisi, Mustafa Suphi'nin kurduğu partiden en ufak bir iz taşıyor. Bu ne biçim siyasi miras sürdürmek? Programımız, örgütlenme anlayışınız, stratejiniz farklıysa siz nasıl o partinin izleyicisi oluyorsunuz?

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezî yayın organı *Gerçek* sitesi, TKF'nin 100. yılında 10-11 Eylül günlerinde partiyi tanıtmak için üç yazılık bir dizi yayınladı. Burada her şey-

den önce sınıf partisi, devrimcilik, dünya devrimi hedefi, proletaryanın iktidarı, ulusal sorun ve belki de en önemlisi parti ve Enternasyonal meseleleri ele alınıyordu. "Komünist" adını taşıyan partilerin 100. yıl kutlamalarında ise bunlara rastlayabilmeye aşk olsun!

Sınıf partisi

Marksizm için ta Komünist Manifesto (1848) ve Birinci Enternasyonal'den (1864) beri parti demek işçi sınıfının bütün patron partileri karşısında siyasi bağımsızlığını elde etmesinin aracı demektir. "Komünistlerimiz" in 100. yıl anmalarında, ne halka dönük popüler çağrılarda, ne de teorik denebilecek metinlerde "sınıf", "işçi sınıfı" ve "sınıf mücadelesi" yok! "Bağımsızlık" var, "laiklik" var, büyük harfle "Cumhuriyet" var, "sosyal hukuk cumhuriyeti" var, en fazla "emek" var, ama "işçi sınıfı" anlaşılabilir biçimde yok! Sınıf yoksa, sınıf mücadelesi yoksa, neden komünist parti?

Dünya devrimi

Bu partiler ve hareketlerin çoğu Türkiye solu için ileri bir şey olarak gördükleri, ara aşamalarda takılı kalmayacaklarını ifade ettiğini düşündükleri "sosyalist Türkiye" şiarına çok düşkünler. Bu sloganın, başka hiçbir şeyle tamamlanmadığında milli sosyalizm anlamına geldiği akıllarına bile gelmiyor! Bu sloganın vahametini görememek, onunla övünmek, TKF'nin TKP olduktan sonra uzun bir bozulma sürecine girmiş olmasının, enternasyonalizmini yitirmiş olmasının ürünü.

Mustafa Suphi ve partisi kesin biçimde dünya devrimini hedefleyen bir parti kurmuşlardır. Mustafa Suphi, III. (Komünist) Enternasyonal'in Birinci Kongresi'nde yaptığı konuşmada şöyle diyor: "Coğrafi konumu nedeniyle Asya ile Avrupa'yı birleştiren Türkiye, kapitalizmin doğrudan zulmü altında kalmış ve bu,

gelecek dünya devrim hareketinde şerefli bir görev yükümlenmesini kaçınılmaz kılmıştır. Türk proletaryasının bütün gücüyle *dünya sosyalist devriminin* savunusuna ve gelişimine katılacağı güvencesindeyiz." Bugün bir komünist bu sözleri söylese bu partiler tarafından hemen "Trotskist" diye damgalanır! Tabii Lenin ve Trotskiy'i onursal başkanlar olarak seçen o kongrede Mustafa Suphi'ye böyle saldırmak kimsenin aklına gelemezdi!

Parti ve Enternasyonal

TKF'ye sahip çıkan partilerimizden biri bile işçi sınıfına sınıf mücadelesinin zaferi için demokratik merkezîyetçi ve disiplinli bir parti gerektiğinden söz etmemektedir. Oysa Mustafa Suphi'nin kuruluş kongresinde belirttiği gibi, "Fırka kat'i merkezîyet esası üzerine kurulup kendi içerisinde dahi ciddi nizam ve disiplin kurması lazımdır."

Ama Bolşevizm sadece partinin iç özellikleri bakımından değil, partinin bir Enternasyonal'in inşasının parçası olması anlamında da geçerlidir. Parti programında belirttiği gibi, "her şeyden önce bir 'amele ve rençber' partisi olarak dünyanın diğer komünist partileriyle beraber Üçüncü Enternasyonal'i oluşturma ve onun, kendisi de uluslararası olan burjuvazi ile mücadelesine faal bir organ olarak katılır." Siz bu konuyu tamamen gündem dışında tutuyorsanız nasıl TKF'nin mirasçısı olursunuz?

Türkiye işçi sınıfına Mustafa Suphi'nin partisi gibi bir parti gerek. Taklitlerinden sakınınız!

Atatürkçülük ve Koç Holding

Türkiye'de patronlar sınıfının çıkarları temelinde ülkeyi yönetmeye talip ideolojiler çeşitli kaynaklardan besleniyor. İşçinin emekçinin dini ya da ulusal duygularını istismar eden de var, emperyalizmi yüceltip liberalizmi savunana da. Kimi de Mustafa Kemal Atatürk'ü bayrak yaparak yürümeği savunuyor. Bunlar kendilerine Atatürkçü diyorlar. Daha sık olarak da Kemalist olarak anılıyorlar.

Atatürk'ün tarihteki yerini ve önemini belirleyebilmek için çok uzun ve ayrıntılı bir tartışmaya gerek var. Ama bugün politikada ne amaçla bayrak yapıldığını tartışmak başka bir konu. Vele ki 100 yıl ya da 80 yıl önce her yaptığı doğru olsun. Ama bugünün Türkiye'si'nin sorunları 1930'lu yıllarinkinden çok farklı. Bugünün sorunlarını o dönemin ezberiyle çözmek mümkün değil.

Kimileri, bugünkü istibdadın çaresi olarak Atatürkçülüğü gösteriyor. Türkiye'nin korkunç bir dönemden geçtiği doğru. Ama bunun çözümü Türkiye'nin yeniden 1930'lu yıllara dönmesi değildir. Çünkü bugün karşı karşıya olduğumuz ne kadar sorun varsa, bunların hepsinin temelinde Türkiye'nin ta 1930'lu yıllardan başlayarak kapitalist sınıfın çıkarları doğrultusunda gelişmesi vardır.

Bugünün Atatürkçüleri ise, hep tersine görünmeye çalışsalar da koyu biçimde emperyalizmin ve patronlar sınıfının, yani kapitalizmin yanındadırlar. Bunu görmek için kendini Atatürkçülüğün kalesi olarak gören *Cumhuriyet* gazetesine bakmak yeter.

Eylül sonunda Koç Holding'in en önemli isimlerinden Suna Kırac hayatını kaybetti. Gazete iki gün boyunca, birinci sayfadan, dev fotoğraflarla ölümü ve cenaze törenini ayrıntılı olarak haberleştirdi. Bununla da kalmadı, Suna Kırac'ı övgülere layık gördü, memlekete hizmetlerini saya say bitiremedi. Bu ilk de değildir. Daha birkaç yıl önce Koç Holding'in baş yöneticisi Mustafa Koç'un ölümünde aynı şey yaşandı.

Bu sadece ölümler için geçerli değil. Sermayenin modern yöntemlerinden biri, çeşitli alanlarda hayır işlerine girişmek, toplumun sempatisini kazanmak amacıyla belirli alanlarda (eğitim, kadın hakları, çevre, sanat vb.) faaliyetler düzenlemektir. Tabii buralara harcanan para uygun biçimde vergiden düşülür! Buna "sosyal sorumluluk projesi" diyorlar. Koç Holding, Sabancı Holding, Eczacıbaşı Holding başta olmak üzere, büyük geleneksel tanınmış şirketler ne zaman böyle işlere girişse, bunlara *Cumhuriyet* gazetesinde çarşaf çarşaf yer ayrılır.

Ama Koç'un işçilerine reva gördüğü çalışma koşullarını, metal sektöründeki grev yasakları karşısındaki tavrını, güya kamu mülkiyetine sahip çıkan bir gazete olarak Tüpraş'ın Koç Holding'e peşkeş çekilmesini eleştirdiği görülmemiştir.

İşçiler ve emekçiler, AKP hükümetinin ve onun her konuda destekçisi MHP'nin izlediği politikalar yüzünden işsizlikten perişan oluyor, Koronavirüsten kırılıyor, açlıkla boğuşuyorlar. Sendikalaşıp güç kazanmak, grev yapıp ücretlerine zam yapmak isteyince, yasaklarla engelleniyor, karşılarında istibdadın polisini jandarmasını buluyorlar. Bütün bunlarla mücadele etmek gerekiyor. Ekmek ve hürriyet mücadelesi işçinin emekçinin kurtuluşunun yolu.

Ama belli ki bu yol, *Cumhuriyet* gazetesinin gösterdiği, işçi sınıfını Koç'larla birleştirmeye çalışan yoldan farklıdır. Bu yol, işçileri birleştirerek sermayeye karşı sınıf mücadelesini güçlendirmekten geçiyor. Bunun ideolojisi de sosyalizmdir.